దెయ్యాల ప్రతీకారం

స్వరూప్

"బేబీ నీతూ! త్వరగా బుక్స్ తెచ్చుకోమ్మా! కాన్వెంట్ టైమౌతోంది" పిల్చాడు భుజంగరావు.

"బీ వెయిట్ డాడీ!" అంటూ పాలు త్రాగిన గ్లాసు టేబుల్ మీద వుంచి, పరుగున తన గదిలోకి వెళ్ళి పుస్తకాల సంచి తీసుకోబోయింది నీతు.

అవి జారి క్రిందపడిపోయాయి.

సర్దుకుని సంచిలో పెట్టుకుందామనుకుంటుండగానే ఒళ్ళంతా చల్లగా అనిపించి, ఏదో మగతలా ఫీలయి అలాగే క్రిందపడిపోయింది.

రెండు సెకన్ల తర్వాత తీక్షణంగా ప్రజ్వలిస్తోన్న కళ్ళతో పైకి లేచింది నీతు.

నోట్ బుక్ లో ఓ పేపర్ చించి, దానిమీద ఏదో రాసి మడతగా చుట్టి చేతిలో వుంచుకొని, పుస్తకాల సంచితో బయటకు వచ్చింది.

అప్పటికే భుజంగరావు కారులో కూర్చుని నీతు కోసం

ఎదురు చూస్తున్నాడు.

సంచి సీట్‌లో పడేసి, తండ్రి ప్రక్కన వచ్చి కూర్చుంది నీతు. డోర్ వేసి కారు పోనిచ్చాడు డ్రైవరు రంగా.

నీతు కాన్వెంట్ దగ్గర కారు ఆగేసరికి....నీతు చేతి లోని కాగితం భుజంగరావు కోటు జేబులోకి చేరిన విషయం భుజంగరావుకు తెలియదు.

కారు దిగిన కూతురుకు సంచి అందించి "టాటా" చెప్పాడు భుజంగరావు.

"టాటా" గరగరలాడింది నీతు కంఠం.

ఆ కంఠ ధ్వనికి ఉలిక్కిపడి నీతువైపు పట్టిపట్టి చూశాడు భుజంగరావు.

"టాటా డాడీ!" నవ్వుతూ చేయి ఊపుతూ నిలబడ్డ కూతురిలో ఏ మార్పూ కన్పించలేదు భుజంగరావుకు.

కారు కదిలి తన కంపెనీవైపు పయనించ సాగింది.

2

ముందు సూట్ కేస్‌తో రంగా నడుస్తుంటే....వెనక వస్తోన్న భుజంగరావుని చూసి ఆఫీస్ స్టాఫంతా గౌర వంగా లేచి నిలబడి "గుడ్మార్నింగ్ సార్" అంటుంటే ప్రతిగా విష్ చేస్తూ, తన ఎయిర్ కండీషన్డ్ గదిలోకి నడిచి రివాల్వింగ్ ఛైయిర్‌లో కూర్చున్నాడు భుజంగ రావు.

సూట్ కేస్ టేబుల్ మీద వుంచుతూ .... "సార్! పెట్రోలుకు డబ్బు ఇస్తానన్నారు కదా!" అడిగాడు రంగా.

"ఓ హో!....ఆ విషయం మర్చిపోయాన్రా!" కోటు జేబులో చేయిపోనిచ్చి క్యాష్ తీస్తుంటే....ఓ కాగితం

జారి క్రిందపడింది.

ఆ కాగితంతీసి టేబుల్ మీద పెట్టాడు రంగా.

వందరూపాయల నోటిచ్చి రంగాని పంపేసి, జేబులో నుండి పడిన కాగితం ఏమైవుంటుందా అని చేతిలోకి తీసుకొని మడతలు విప్పాడు.

"భుజంగరావ్!

మృత్యుఘడియలకు ఆసన్నమౌతున్నావు. నిన్ను చంపటానికి నాకు నిమిషం కూడా పట్టదు. వారం క్రితం నన్నూ, నా భార్య రాగిణిని ఎన్ని చిత్ర హింసలు పెట్టి చంపా(రో)వో నిన్నూ అలాగే చంపుతాను. ముందు నీ ఆఫీస్ స్టాఫ్‌తోనే నీకు 'దేహశుద్ధి' జరిపిస్తాను కాచుకో...."

చేతులు వణుకుతుంటే పేపరు జారి క్రిందపడిపోయింది. భయంతో భుజంగరావు శరీరం చిన్నగా కంపించసాగింది.

ఆ పేపరు తన కోటుజేబులోకి ఎలా వచ్చిందో అర్థం కావటంలేదు. పేపరు చేతిలోకి తీసుకొని మరలా చదివాడు.

ఆ దస్తూరి తనకు పరిచయం కానిది. పేపరు వెనక్కి త్రిప్పిచూసి మరింత ఆశ్చర్యపోయాడు భుజంగరావు.

ఆ కాగితం నీతు నోట్ బుక్‌లోనిదిగా గ్రహించాడు. దానిమీద ముందురోజు డేట్‌తో స్కూల్లో చెప్పిన నోట్స్ రాసి వుంది.

అయితే ఈ పని నీతు చేసి వుంటుందా....?

ఓ క్షణం అనుమానం వచ్చిందతనికి.

అయినా నీతు వయసు ఆరు సంవత్సరాలు. తెలుగులో అ, ఆ, లు కూడా తెలియవు. మరింకెవరు చేశారీపని....?

రంగా అయివుంటాడా ...!?

వాడసలు చదువుకోనే లేదే... !

అయితే ఇంకెవరు చేసుంటారు....?

ఆలోచిస్తున్నా అర్థంకావటంలేదు భుజంగరావుకు.

"నీ ఆఫీసు స్టాఫ్‌తోనే నీకు దేహశుద్ధి చేయిస్తా కాచుకో...." సవాల్ చేస్తూ కన్పించాయి లెటర్లోని వాక్యాలు.

భరించలేనట్లు కాగితాన్ని ముక్కలుగా చేసి వేస్టు బాస్కెట్‌లోకి విసిరికొట్టాడు.

ఎందుకో ఆఫీస్‌లో వుండాలన్పించటంలేదు. తన చేతి క్రింద పనిచేసేవాళ్ళే తనని కొడతారంటే చాలా విచిత్రమన్పించింది. ఆ ఊహ రావటమే అతను భరించలేకపోతున్నాడు.

అర్జంటుగా టైప్ కావలసిన లెటర్లు రెండున్నాయి. వాటిని డిక్టేట్ చేసి ఇంటికి వెళ్ళిపోదామని నిర్ణయించుకుని బెల్ కొట్టి బోయ్‌ని పిలిచాడు.

"సార్!" అంటూ వచ్చి వినయంగా నిలబడ్డాడు బోయ్.

"స్టెనో మాధవిని రమ్మను" పెన్ను తీసుకుని ఫైల్సులో కొన్ని కాగితాలమీద సంతకాలు చేస్తూ అన్నాడు.

"అలాగే సార్!" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు బోయ్.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత చేతిలో పుస్తకం, పెన్సిల్‌తో ఆ గదిలోకి వచ్చింది మాధవి.

తెల్లని ఛాయతో, నిండైన అవయవ సౌష్టవంతో, చూసిన వాళ్ళ మతులు పోగొట్టేంత అందంగా వుంటుంది మాధవి. ఆ కంపెనీలో కొత్తగా స్టెనోగా సెలక్టు అయింది.

రసికుడైన భుజంగరావు వచ్చిన ఆ మ్మాయిల్లో

ఎంచుకుని, మాధవిని సెలక్టు చేసుకున్నాడు. ఆ తర్వాత 'ఆ విషయాల్లో' మాధవి చాలా స్ట్రిక్ట్ అని తెలుసుకుని ప్లాన్ ప్రకారం అనుభవించాలన్న ఉద్దేశం కూడా అతని మనసులో లేకపోలేదు.

"గుడ్ మార్నింగ్ సర్" వీణ మీటినట్లుగా వుంది మాధవి కంఠం.

తల పైకెత్తిన భుజంగరావు మెరుపుతీగలాంటి మాధవి అందాన్ని అరనిమిషం కళ్ళతో వీక్షించి "మార్నింగ్" అన్నాడు గుటకలు మ్రింగుతూ.

"పిలిచారట."

"ఆఁ....అవును. రెండు లెటర్స్ టైప్ చేయాలి. రాసుకో" అంటూ ఫైల్స్ మూసి ప్రక్కన పడేసి, పెన్ స్టాండ్‌లో పెన్నును వుంచి, టై సవరించుకుంటూ పైకి లేచాడు.

"రెడీ సర్!" అంది పుస్తకం తెరచి, పెన్సిల్ పొజిషన్‌లో పట్టుకుని.

భుజంగరావు అటూ, ఇటూ తిరుగుతూ లెటర్ డిక్టేట్ చేస్తుంటే, షార్ట్ హాండ్లో స్పీడుగా రాసుకుంటూ పోతోంది మాధవి.

వున్నట్టుండి భుజంగరావు చెప్పటం ఆపేశాడు.

మరో నిమిషం తర్వాతకూడా లెటర్ డిక్టేట్ చేయక పోయేసరికి పుస్తకంనుండి తలత్రిప్పి చూసిన మాధవి.... ఆకలిగా, కాంక్ష నిండిన కళ్ళతో, తనవైపు చూస్తున్న బాస్‌ని చూసి ఆశ్చర్యపడింది.

"సార్!.... లెటర్ ...." అయోమయంగా విహ్వాల మైన ముఖంతో బెదురు చూపులు చూస్తూ భయంగా అంది.

"వస్తున్నా" గరగరమంది భుజంగరావు గొంతు. అంటూనే మాధవిని రెండు చేతులతో బంధించి పెదాల మీద గాఢంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

ఆ చర్యకు మాధవి అణువణువూ ఆగ్రహంతో మండి పిచ్చికోపంతో ఈడ్చి భుజంగరావు చెంపల్ని పగల కొట్టింది.

ఆ దెబ్బలకు కొంచెం పట్టు సడలించాడు భుజంగ రావు.

అదే అదనుగా ఒక్క త్రోపు త్రోసి తలుపులవైపు పరుగుతీసింది. వెనుకే భుజంగరావు పరుగెత్తాడు.

తలుపులు తెరుచుకుని రొప్పుతూ బయటపడ్డ మాధవిని చూడగానే ఆఫీసు స్టాఫంతా ఆశ్చర్యంతో కళ్లు పెద్దవి చేసుకొని చూడసాగారు.

ఇంతలో___

అదే తలుపు తెరుచుకుని బయటకొచ్చిన భుజంగరావు టేబుల్ మీద చేతులాన్చి ఆయాసం తీర్చుకుంటున్న మాధవిని.... వెనుకనుండి బంధించి వళ్ళంతా ముద్దులు పెట్టేస్తుంటే....ఓ క్షణం అది సినిమానా, లేక వాస్త వమా అన్న ఆలోచనలో పడిపోయారు ఆఫీసు స్టాఫు.

మాధవిని క్రింద పడేసి మీదపడ్డాడు భుజంగరావు.

అతని పట్టునుండి విడిపించుకోవాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తూ .... "హెల్ప్ .... హెల్ప్ ...." అంటూ అరు స్తోంది.

అప్పటిగ్గానీ ఆఫీస్ స్టాఫ్‌లో చైతన్యం రాలేదు. తమ కళ్ళముందే సాటి ఉద్యోగినిపై అత్యాచారం తలపెడు తోన్న భుజంగరావు ఆ క్షణంలో తమ 'బాస్' అన్న విషయం కూడా విస్మరించారు.

మాధవి నుండి భుజంగరావు కోటు కాలరు పట్టుకుని పైకి లేపి ఈడ్చి తన్నాడు హెడ్ క్లర్కు.

ఆ దెబ్బకు ఎగురుకుంటూ వెళ్ళి టేబుల్ మీద పడ్డాడు భుజంగరావు.

నిద్రనుంచి వదిలినవాడిలా పైకి లేచాడు.

చుట్టూ ఆఫీస్ స్టాఫ్ పిడికిళ్ళు బిగించి పళ్ళు పటపట లాడిస్తూ మీదకు వస్తుంటే, ఓ ప్రక్క మాధవి.... చిరిగిన జాకెట్ చుట్టూ పైటకొంగు చుట్టుకున ఏడు స్తుండటం చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

తనమీదకు రాబోతున్న వాళ్ళను "ఏమైంది....? ఏమైంది....?" అంటూ భయంగా అడగసాగాడు.

అతని మాటలకు ఒక్కరూ నోటితో సమాధానం చెప్పలేదు. కాళ్ళతో చేతులతో నే చెప్పారు. ఆడా, మగ అంతా ఏకమై ఉతకసాగారు. భుజంగరావుమీద కోపమున్న వాళ్ళంతా....మళ్ళా ఛాన్సు దొరకదన్నట్లు మరింత కసిగా బాదసాగారు.

అప్పుడే కార్లో పెట్రోలు పోయించుకొచ్చిన రంగా భుజంగరావుని ఉతికేస్తూ కన్పించిన ఆఫీసుద్యోగులను కలా, నిజమా అన్న మీమాంసలో పడిపోయాడు.

....వెంటనే తేరుకొని వాళ్ళ మధ్య లోకి వెళ్ళి అందర్నీ శాంతపర్చుతూ...."ఏం జరిగిందని?" ప్రశ్నించాడు.

"వీడి చేతిక్రింద పని చేయటానికి వచ్చినంతలో వీడెన్ని చేసినా నోరు మూసుకుని ఊరుకుంటూ మనుకుంటున్నాడేమో! బాసేకాదు....వాడి బాబొచ్చినా వాడికీ ఇదేగతి. తీసుకెళ్ళి హాస్పిటల్లో అడ్మిట్ చేయి" అంటూ ఉచిత సలహా పడేసి ఏడుస్తున్న మాధవిని ఊరడించ

టానికి అటు నడిచారంతా.

జరిగిందేమిటో అర్థంచేసుకున్న రంగా... మూల్గుతోన్న భుజంగరావుని కారు వెనక సీట్లో పడుకోబెట్టి, హాస్పిటల్ వైపు కారును పోనిచ్చాడు.

3

బుద్ధి లేని పని చేసి, ఆఫీస్ స్టాఫ్‌తో తన్నించుకుని, హాస్పిటల్లో జాయిన్ కాబడ్డాడన్న విషయం రంగా చెప్పగానే .... పరామర్శించటానికి పరుగున వచ్చారు థామస్, షేర్ ఖాన్‌లు.

వీళ్ళిద్దరూ భుజంగరావుకు రెండు భుజాల్లాంటివారు.

థామస్ వయసు నలభై రెండు. నల్లగా, లావుగా వుంటాడు. కొన్ని కంపెనీల్లో పార్ట్‌నర్‌గా వుంటూ... సైడ్‌న స్మగ్లింగ్ చేస్తుంటాడు. శృంగార పురుషుడు. భార్యా వియోగి. ఇరవై యేళ్ళ కొడుకు సువర్ట్, పదిహేడేళ్ళ కూతురు ఎలీజా అతనికున్న సంతానం.

షేర్ ఖాన్ వయసు నలభై. కళ్ళకు కాటుక నెత్తిన తెల్లటోపీ, గడ్డం మీసాలతో వింతగా వుంటాడు. స్వంత టైర్ల కంపెనీ వుంది. స్నేహితుల స్మగ్లింగ్‌లో సహపాత్ర వుంది. భార్య పేరు ఫాతిమా బేగం. ఒక్కతే కూతురు.... నజీమా. వయసు పదహారు.

“నీ బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నావు కాదు భుజంగరావు. ఆ పిల్లమీద మరీ అంత మనసైతే, సమయా సందర్భాలు చూడకుండా ఆఫీసు స్టాఫు అందరిమధ్యా ‘ఆ పని’ చేయబోతే వాళ్ళు సహిస్తారా!” ఎగతాళిగా అన్నాడు థామస్ బెడ్‌మీద మూల్గుతోన్న భుజంగరావుతో.

“అంతగా మనసైతే ఎన్ని మార్గాలు లేవు? మన ధర్మాలెన్నని లేవు?....ఏదీ ప్రయోగించకుండా, ముందెవ

రున్నారో యేమిటో చూడకుండా మీద పడిపోవట మేనా?" ఈ మాటలు షేర్ ఖాన్ అన్నాడు.

"ఫ్రెండ్స్! నిజం చెబుతున్నాను. అసలు నాకేం జరిగిందో నాకే తెలియదు. మాధవిపై అత్యాచారం జరపాలనుకోవటం కూడా నాకు తెలియదు. నాకు తెలిసే సరికి నేనో టేబుల్ మీద పడి వున్నాను. అందరూ నన్ను తన్నటానికి వస్తూ కనిపించారు. వాళ్ళెందుకు నన్ను కొట్టారో ఇప్పుడు మీరు చెబితేగాని నాకు తెలియలేదు." దెబ్బలు పెడుతున్న బాధ భరిస్తూ అన్నాడు భుజంగరావు.

అతని మాటలకు వింతగా చూశారు థామస్, షేర్ ఖాన్‌లు.

"అసలేం జరిగిందో వివరంగా చెప్పు?"....అడిగాడు షేర్ ఖాన్.

తను ఆఫీసుకు రావటం, తన జేబులోనుండి బయట పడిన కాగితం, అందులోని సారాంశం....ఇంటికి వెళ్ళిపోవాలనుకున్న విషయం అన్నీ చెప్పాడు భుజంగరావు.

"నిజం చెపుతున్నాను షేర్ ఖాన్! మీరు నమ్మండి. మాధవికి లెటరు డిక్టేట్ చేయటం కూడా గుర్తుంది. మధ్యలో నా వళ్ళంతా చల్లగా అయినట్లనిపించింది. ఒక్కసారిగా గగుర్పొడిచింది. ఆ తర్వాత ఏం జరిగిందో నాకు తెలియదు" గాలి పీల్చుకోవటానికి ఆగాడు భుజంగరావు.

"అయితే యిదంతా ఆ ఉత్తరం రాసిన పృథ్విరాజ్ దెయ్యం చేసిన పనేనంటావు" మెల్లగా అడిగాడు షేర్ ఖాన్.

"జరిగింది చూస్తుంటే అలాగే అనిపిస్తోంది."

భుజంగరావు మాటలకు చిన్నగా నవ్వాడు థామస్. జరిగిన అవమానం కప్పిపుచ్చుకోవటానికి అలా నాటక మాడుతున్నాడని భావించాడు.

"నిజంగా అది ఆ జంట దయ్యాల పనే అయినట్లయితే ఆ రోజు మనందరం కలిసే 'ఆ పని' చేశాంకదా! మరి మమ్మల్నేం చేయలేదెందుచేత?" అనుమానంగానే అడిగాడు థామస్.

సమాధానం చెప్పలేకపోయాడు భుజంగరావు.

ఆ దయ్యాల విషయం గుర్తుకొస్తేనే హడలిపోతున్నాడు. జరిగిన విషయం భార్యకు తెలియనీయకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు.

"రేపటినుండి ఆఫీసుకు యే ముఖంతో వెళ్లాలో అర్థం కావటంలేదు థామస్" ఆవేదనగా అన్నాడు.

"నువ్వేం వర్రీకాకు. అన్నీ మేమిద్దరం చూసుకుంటాం. నువ్వు అట్టే ఆ దయ్యాల గురించి ఆలోచిస్తూ మనసు పాడుచేసుకోకు. నన్నడిగితే అసలు దయ్యాలనేవే లేవంటాను. మన నీడే మన దయ్యం. అంతే—బాగా విశ్రాంతి తీసుకో. అదిగో నీ భార్య, నీ బేబీ వస్తున్నారు. మరి మేం వెళ్లొస్తాం. తర్వాత కలుస్తాం" అంటూ వీడ్కోలు చెప్పి వెళ్ళిపోయారు మిత్రులిద్దరూ.

4

"టంగ్ ....టంగ్ ...."

కర్ణభేరి పగిలిపోయిందా అన్నంత గట్టిగా వినిపించిన ఆ గంటల చప్పుడుకు అదిరిపడి లేచాడు థామస్.

అతని భవనమంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

నిజంగా ఆ గంటలు అంత గట్టిగా వినిపించినట్లైతే సుబ్బట్టు, ఎలీజాలు ఈ పాటికే నిద్రలేవాలే. మరెందుకు

లేవలేదు?.... లేక తన ఒక్కడికే అలా విన్పించిందా....?

అలా ఆలోచిస్తున్నంతలోనే గది బయట యెవరో చిన్నగా నవ్వినట్లనిపించింది.

గభాలున మంచందిగి పరుగున వెళ్ళి తలుపు తెరిచాడు.

తన గది ప్రక్కనుండి మేడపైకి మెట్లున్నాయి. ఆ మెట్లమీద ఏదో ఆకారం నడచి వెళ్ళిపోవటం స్పష్టంగా చూశాడు.

ప్రక్కనే వున్న స్విచ్ ఆన్ చేశాడు.

కరంటు లేక లైటు వెలగలేదు.

గబగబా మేడమీదకు నడిచాడు. విశాలమైన మేడ. ఆ మేడమీద పనికుర్రాడు రాము నిద్రపోతాడు. వాడు తప్ప మరెవ్వరూ కనిపించలేదు థామస్‌కు.

వాడ్ని లేపి 'ఎవరైనా ఇటొచ్చారా?' అని అడుగుదామని వాడి దగ్గరకు వచ్చాడు థామస్.

"నువ్వొస్తావని తెలుసు థామస్! నీ మిత్రుడికి జరిగిన పరాభవం చూశావు కదా! అదంతా నా మహిమే. ఆ అదృష్టాన్ని రేపే నీకు అందిస్తున్నాను. ఈ పట్టణ ప్రజలతోనే నీకు సన్మానం చేయిస్తాను" గరగరలాడుతోంది పనికుర్రాడి కంఠం.

వింటున్న థామస్‌కు వళ్ళు మండిపోయింది.—

రాత్రి భోజనాల సందర్భంలో సుబ్బరత్నం, ఎలీజాలకు భుజంగరావు విషయం టూకీగా చెప్పాడు తను.

అది విన్న సుబ్బరత్నం, ఎలీజాలు నవ్వుతుంటే.... భోజనం వడ్డిస్తూ రామూ కూడా నవ్వాడు. అది విని వుండటంవల్ల తనను ఆట పట్టించాలనే ఇలా చేసివుంటాడన్న కోపంతో మేడమీదకు వాలివున్న జామచెట్టు కొమ్మ విరచి, దానితో రాముని ఇష్టమొచ్చినట్లు కొట్టసాగాడు

థామస్.

ఆ దెబ్బలకు నిద్రమత్తు వదలిన రాము....అకారణంగా యజమాని యెందుకు కొడుతున్నాడో అర్థంగాక, తగులు తున్న దెబ్బలకు తట్టుకోలేక, గట్టిగా అరుస్తూ ఏడవ సాగాడు.

ఆ అరుపులకు నిద్రలేచిన స్టువర్టు, ఎలీజాలు పరు గెత్తుకొని మేడపైకి వచ్చారు.

ఇంత రాత్రివేళ రాముని యెందుకలా చావగొడు తున్నాడో అర్థంకాలేదు వాళ్ళకు.

స్టువర్టు, ఎలీజాలు రావటం చూసిన రాము....పరు గెత్తుకు వెళ్ళి వాళ్ళ వెనకకు చేరి యేడవసాగాడు.

బరికె పుచ్చుకొని ఆవేశంతో వస్తోన్న తండ్రిని మధ్యలోనే అడ్డుకుంటూ —"ఏమిటి డాడీ! వాడేం చేశాడు? .... యెందుకలా కొడుతున్నారు?" అంటూ అడిగాడు స్టువర్టు.

"నన్నే యెగతాళి పట్టించాలనీ, ఆటలాడించాలనీ చూస్తున్నాడ్రా ఈ వెధవ. ఓసారి జ్ఞాపకం వుండేలా బుద్ధి చెపితే, రెండోసారిలాంటి పనులు చేయడు" ఆవే శంతో రొప్పసాగాడు థామస్.

"అసలు వీడేం చేశాడో చెప్పండి డాడీ!" తండ్రి చేతిలో బరికె లాక్కొని మేడ క్రిందకు విసిరేస్తూ అడి గింది ఎలీజా.

జరిగిందంతా చెప్పాడు థామస్.

విని ఆశ్చర్యపోయారు స్టువర్టు, ఎలీజాలు. వింతగా తండ్రివైపు చూశారు. డాడీకేమీ మతిపోలేదు కదా! అన్నట్లు.

"డాడీ! మీరు చెప్పింది నమ్మలేకుండా వున్నాం.

మీరేదో కలగని అనవసరంగా వచ్చి వాడ్ని తన్నారు. మీ ఆవేశంలో వాడు 'మూగవాడన్న విషయమే మర్చిపోయినట్లున్నారు."

సుబర్టు మాటలకు తృప్తిపడ్డాడు థామస్.

అప్పటిగ్గానీ అతనికి గుర్తు రాలేదు రాము మూగవాడన్న విషయం.

అంతా అయోమయంగా అనిపించింది థామస్‌కు. ఒకవేళ ఆ దయ్యాలే తనమీదకూడా విజృంభించలేదు కదా! ఆ విషయం స్ఫురణకు రాగానే థామస్ గుండెలు దడదడలాడాయి.

ఏడుస్తున్న రాముని తీసుకుని మేడ దిగి వెళ్ళిపోయింది ఎలీజా.

"మీ ఫ్రెండ్‌ని గురించి, అతను చెప్పిన కల్లిబొల్లి కథల గురించి ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయి వుంటారు డాడీ! పీడకల వచ్చి వుంటుంది. బైబిల్ చదువుకుని నిద్రపోండి" సలహా యిచ్చి ఆవులిస్తూ వెళ్ళిపోయాడు సుబర్టు.

మెల్లగా తన గదిలోకి నడిచి సిగరెట్ తీసి వెలిగిస్తూ ఆలోచనల్లో పడ్డాడు థామస్.

మూగవాడైన రాము మాట్లాడటం కళ్ళారా చూశాడు. చెవులారా విన్నాడు. ఇదెలా సాధ్యం....? అంతా ఆ దయ్యాల మహిమేనా?....జరిగింది నమ్మాలా, వద్దా....అన్న సందిగ్ధంలో పడిపోయాడు థామస్.

ఆ ఆలోచనలతోనే తెల్లార్లూ జాగారం చేశాడు.

5

సమయం ఉదయం ఎనిమిది—

ఫోన్ రింగవుతుంటే రిసీవర్ ఎత్తి 'హలో' అన్నాడు థామస్.

"నేను భుజంగరావుని" అవతలనుండి నీరసంగా పలికింది భుజంగరావు గొంతు.

"ఓహ్! నువ్వా! యెలా వుంది ఒంట్లో?....యెక్కడ్నుంచి మాట్లాడుతున్నావు?"

"ప్రస్తుతం ఫర్వా లేదు. నిన్న సాయంత్రమే 'డిస్చార్జ్' అయి వచ్చేశాను. అప్పుడే ఆఫీసుకు వెళ్ళి రెండ్రోజులైంది. అక్కడి వాతావరణం ఎలా వుందో ఓసారి వెళ్ళిచూసి రాకూడదూ!"

"అలాగేలే, సాయంత్రం ట్రిబుల్ క్వీన్ క్లబ్‌లో కలుసుకుందాం."

"తప్పకుండా. ఇంకేమిటి విశేషాలు."

"నీకు చెప్పాను కదా! సరుకు సిద్ధంగా వుంది. ఇక లారీలు తెప్పించి పంపించడమే తరువాయి. అవతల పార్టీలు తొందర పెడుతున్నాయని...."

"ఆఁ....అవునవును....ఏం చేశారా విషయం....?"

"ఇంతకుముందే షేర్‌ఖాన్ ఫోన్‌చేసి చెప్పాడు. రాత్రి లారీల్లోకి లోడ్ యెక్కించి తన గొడౌన్‌లో సిద్ధంగా వుంచాడట. అవి కరెక్టుగా ఉదయం ఎనిమిదీ నలభై అయిదుకు బయల్దేరి వెళుతున్నట్లు చెప్పాడు."

"ఈసారి మన వాటాకు ఎంత ముడుతుందంటావ్?"

అట్నుంచి హుషారుగా అడిగాడు భుజంగరావు.

"అది ఫోన్‌లో చెప్పేదికాదు. అన్ని విషయాలూ రాత్రి క్లబ్‌లోనే. వుంటాను మరి. కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని నీ ఆఫీస్‌కెళతాను."

"ఏం....ఇప్పుడే నిద్రలేచావేమిటి?"

"అవును. రాత్రి తెల్లార్లూ నిద్ర పట్టలేదు."

"ఎందుకని?"

తనకి రాత్రి జరిగిన అనుభవం, దెయ్యం చేసిన హెచ్చరికా చెపుదామా, వద్దా అన్న మీమాంసలో పడ్డాడు థామస్. అసలే జరిగిన దానికి భయంతో సగం చచ్చాడు. మరింత బెదరగొట్టట మెందుకులే అని ఆగి పోయాడు.

"ఏమీ లేదు. కొంచెం తలనొప్పి వచ్చింది."

"సరే....వుంటా మరి."

"ఓ.కె" అంటూ ఫోన్ పెట్టేసి పైకి లేచాడు.

కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని భుజంగరావు ఆఫీసుకు బయల్దేరాడు థామస్—

ఓ చేత్తో డ్రైవ్ చేస్తూ, మరో చేత్తో సిగరెట్ కాల్చుతూ పోనిస్తున్నాడు కారుని.

ఉన్నట్టుండి తన ప్రక్కన యెవరో కూర్చునట్టుగా ఫీలయ్యాడు.

తల ప్రక్కకు త్రిప్పిచూస్తే .... అక్కడ సీట్ కొంచెం అణిగినట్టు, ఎవరో కూర్చున్నట్టే కనిపించింది. కానీ....మనుషులంటూ యెవరూ లేని దే అలా యెందుకు వుందో అర్ధంకాలేదు.

ధైర్యం చేసి అక్కడ చేత్తో తడిమిచూద్దామని....ఓ చేత్తో స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చేస్తూ....రెండవ చేతిని సీట్ మీద వేయబోయాడు.

ఆ చేయిని మధ్యలోనే ఎవరో అడ్డుకుని తీసుకువెళ్ళి స్టీరింగ్ మీద వుంచడంతో....ఒక్కసారిగా షాక్ కొట్టినట్టు అదిరిపడ్డాడు. వళ్ళంతా జలదరించినట్లనిపించింది.

వెనక సీట్లోకూడా అలికిడి వినిపించటంతో అటు చూడకూడదనుకుంటూనే తలత్రిప్పి అటు చూశాడు.

అక్కడ....

నగ్నంగా..ఒళ్ళంతా రక్తంతో, ఎర్రబారిన కళ్ళతో, నోటి కిరుప్రక్కలా కోరలతో వికృతంగా నవ్వుతూ థామస్ ముఖానికి దగ్గరగా తన ముఖం తీసుకువచ్చిన రాగిణిని చూసి వెర్రిగా పెద్ద కేక వేశాడు.

కానీ....అది గొంతులోనే అడ్డుపడినట్లు ఆగిపోయింది. గబగబా కారు ఆపి క్రిందకు దిగుదామనుకున్నాడు. తన ప్రయత్నం ఫలించలేదు.

తనని వెనకనుండి యెవరో గట్టిగా అదిమిపట్టేసినట్లు అంగుళంకూడా కదల్లేకపోతున్నాడు.

అంతలోనే మరో భయంకర సన్నివేశం—

తన ప్రక్కనే వికృతాకారంతో ఒక కన్ను బయట కొచ్చి నరంతో వ్రేలాడుతూ, వళ్ళంతా రక్తంకారుతూ, తెగిన పొట్టలోనుండి ప్రేగులు బయటకొచ్చి, భయంకర రూపంతో కూర్చున్న 'పృధ్వీరాజ్'....రక్తం కారుతున్న చేతులతో స్టీరింగ్ మీనున్న తన చేతులను అదుముతూ కన్పించాడు థామస్‌కు.

దానితో హిస్టీరియా వచ్చిన వాడిలా వణికిపోతూ ఊగిపోతున్నాడు థామస్.

స్టీరింగ్ మీద చేతులు అంటుకు పోయినట్లుగా వున్నాయి. కారు మాత్రం ఇష్టమొచ్చినట్లు రోడ్డుమీద పాములా మెలికలు తిరుగుతూ పోతోంది.

రోడ్డుమీద ప్రజలు హాహాకారాలు చేస్తూ ప్రక్కకు తప్పుకుంటున్నారు.

*　　　　•　　　　•

కాన్వెంట్ ముందు కారాగింది—

పుస్తకాలు తీసుకొని కారుదిగి నవ్వుతూ తండ్రికి

'టాటా' చెప్పింది నీతు.

"ఎక్కడకు పోనీయమంటారు సార్?" వినయంగా అడిగాడు రంగా.

షేర్ ఖాన్ లోడ్ పంపిస్తున్నట్లు ఉదయం ఫోన్‌లో థామస్ చెప్పాడు. ఈ పాటికి లారీలు వెళ్ళిపోయి వుంటాయి. ఓ.సారి షేర్ ఖాన్ దగ్గరకు వెళ్ళొస్తే కొంచం సేపు కాలక్షేపం అవుతుందన్న ఉద్దేశ్యంతో "కారును షేర్ ఖాన్ ఇంటికి పోనీయ్" అని చెప్పాడు రంగాతో.

కారు షేర్ ఖాన్ ఇంటివైపు పరుగులుతీసింది.

తండ్రి కన్పించేంతవరకూ టాటా చెపుతూనే వుంది నీతు. ఇక లోపల వెళదామనుకుంటుండగా....

రోడ్డుమీద అందరూ పెద్ద పెద్ద అరుపులు అరుస్తుండటం చూసి ఏమై వుంటుందా అని ఉత్సుకతో వాళ్ళు చూస్తున్నవైపు చూసింది నూరంగా. ఓ కారు పాములా అటూ, ఇటూ తిరుగుతూ వస్తుంటే....విచిత్రంగా చూస్తూ అలాగే నిలబడింది.

• • •

కారును కంట్రోల్ చేయాలని, బలవంతంగా కదలాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు థామస్. అతని ప్రయత్నం వ్యర్థమైపోతోంది.

యెదురుగా వస్తున్న సైకిళ్ళు స్కూటర్ల వాళ్ళు భయంతో రోడ్డు ప్రక్కకంటూ తప్పుకుంటున్నారు.

ఎవర్ని గుద్దేస్తాడో.... దేన్ని గుద్దుకుంటుందో అన్నట్లు భయంతో పెడకేకలు పెడుతున్నారు ప్రజలు.

కాన్వెంటు దగ్గరకు వచ్చేసింది కారు—

దగ్గరకొస్తున్న కారు మృత్యువులా కన్పించింది నీతుకు.

భయంతో....అక్కడ్నుంచి పారిపోవాలని వెనక్కి తిరగటం, అంతలోనే కారు సీతుని 'ఢీ'కొనటం, 'కీచు' మంటూ హఠాత్తుగా కారు దానంతటదే ఆగిపోవటం క్షణంలో జరిగిపోయింది.

మూడు గజాల దూరం ఎగిరపడిన సీతు తల పగిలి అక్కడికక్కడే ప్రాణాలు వదిలేసింది.

జరిగిన దారుణాన్ని చూసిన ప్రజలు పట్టరాని ఆవేశంతో కారువైపున పరుగున వచ్చారు.

డోర్ తెరచి థామస్‌ను విసురుగా బయటకు లాగి, ఫుట్‌బాల్ ఆడినట్లుగా కాళ్ళతో యిష్టమొచ్చినట్లు తన్నసాగారు.

కొందరు కారు అద్దాలు పగులకొడితే....మరికొందరు దానికి నిప్పంటించారు. భగ్గున ఇంజన్ను అంటుకున్నాయి మంటలు.

• • •

భుజంగరావు షేర్‌ఖాన్ ఇంటికి వెళ్ళేసరికి మొదటి గదిలోనే ఎదురైంది ఫాతిమా బేగం.

భుజంగరావుని చూడటంతోనే ప్రక్క గదిలోకి తప్పుకుని, పనివాడ్ని పిలిచి—"సాబ్ లేరని, ఏదో ఫోన్ వస్తే కంగారు పడ్డారని, వెంటనే థామస్ గార్కి ఫోన్ చేస్తే ఆ టైమ్ వరూ రిసీవ్ చేసుకోలేదని, దాంతో విసుక్కుంటూ ఫోన్ పెట్టేసి భుజంగరావు ఇంటికి వెళుతున్నట్లు తనలో చెప్పి హడావుడిగా కారు వేసుకు వెళ్ళిపోయారని చెప్పు"మని పనివాడితో ఫాతిమా బేగం చెపుతుంటే అన్నీ వింటూనే వున్నాడు భుజంగరావు.

అంత హడావుడి పడటానికి షేర్‌ఖాన్‌కు ఆ ఫోన్ ఎక్కడ్నుండి వచ్చి వుంటుందో అతనికంతు బట్టలేదు.

పనివాడు ఫాతిమా బేగం చెప్పిన విషయాలు చెప్పటానికి రాబోతుంటే...."అన్నీ విన్నాను గానీ, నేను వెళుతున్నానని వారితో చెప్పు" అని అక్కడున్నుండి వచ్చి కారులో కూలబడ్డాడు.

"అర్జంటుగా యింటికి పోనీయ్" అని ఆర్డర్ వేశాడు రంగారావు.

* * *

భుజంగరావు ఇంటిముందు కారు ఆపి హడావుడిగా లోపలకు వచ్చాడు షేర్ ఖాన్.

అక్కడ భుజంగరావు లేడని, నీతుని కాన్వెంట్ దగ్గర దించటానికి అప్పుడే బయల్దేరి వెళ్లారని సుగుణవతి చెప్పటంతో కంగారుగా బయటకు వచ్చి, కారెక్కి నీతు కాన్వెంట్ వైపు పరుగులు తీయించాడు షేర్ ఖాన్.

కాన్వెంట్ దగ్గర జరుగుతోన్న మారణహోమం చూసేసరికి అతని మెదడు పని చేయటం మానేసింది.

ఓ నిమిషం తర్వాత గానీ అతనిలో చలనం కల్గలేదు.

పరుగున వెళ్ళి జనాల చేతిలో చావుదెబ్బలు తింటూ స్పృహ తప్పబోతున్న థామస్‌ను లాక్కొచ్చి కార్లో పడేసి వెనక్కి త్రిప్పి హాస్పిటల్ వైపు పోనిచ్చాడు షేర్ ఖాన్.

* * *

కాన్వెంట్ దగ్గర కాలిపోతున్న కారు, ఓ చోట గుంపుగా మూగి వున్న జనాన్ని చూడగానే ఆశ్చర్యంతో క్రిందకు దిగాడు భుజంగరావు.

కాలిపోతున్న కారు థామస్‌దిగా గుర్తించాడు.

"పాపం ముక్కుపచ్చలారని పిల్ల .... దుర్మార్గుడు పొట్టన పెట్టుకున్నాడు" యెవరో ప్రక్కనుండి అను

కుంటూ వెళుతుంటే.... ఆ పిల్ల ఎవరై వుంటుందా అను కుంటూ గుంపుని చీల్చుకుంటూ వెళ్ళిన భుజంగ రావుకు.... రక్తం మడుగులో శవమై వున్న కూతుర్ని చూడగానే— "బేబీ....నీతూ....!" అని అరుస్తూ స్పృహతప్పి క్రింద పడిపోయాడు.

6

హాస్పిటల్లో జాయిన్ చేసిన రెండు గంటల తర్వాత గానీ థామస్‌కు స్పృహ రాలేదు—

స్పృహ రాగానే...."చచ్చిపోయిందా, నీతు చచ్చి పోయిందా .. భుజంగరావు నన్ను క్షమించడు....నాకు తెలుసు.... నాకు తెలుసు....వాడన్నట్లే దయ్యాలై మన మీద ప్రతీకారం తీర్చుకుంటున్నారు. నాకు తెలుసు.... నాకు తెలుసు ... ..." పిచ్చిగా వాగుతున్న థామస్‌ను వారిస్తూ....

"సరిగ్గా చూశావా నువ్వు ...యెవరికి ఏక్సిడెంట్ చేశావో" కంగారుగా అడిగాడు షేర్‌ఖాన్.

"స్పష్టంగా చూశాను. అవే నీలి కళ్ళు...అవే లేత బుగ్గలు. లేక లేక పుట్టిందని ప్రాణంలా చూసుకుంటు న్నాడు. ఆ పాప ప్రాణాలు పొట్టన పెట్టుకున్నాను. షేర్‌ఖాన్! నిజం చెబుతున్నాను. జరిగినదాంట్లో నా పొరపాటేమీ లేదు. నా శాయశక్తులా ప్రయత్నించాను. ఆ పృధ్వీరాజ్ ....రాగిణిలు....ఆ రెండు దయ్యాలముందు నేను ఓడిపోయాను షేర్‌ఖాన్, నేను ఓడిపోయాను" బాగా ఎగ్జయిట్ కావటంవల్ల ఏడ్చేస్తున్నాడు థామస్.

మన నీడే మన దయ్యం అంటూ కొట్టిపారేసే థామస్ తనే దెయ్యాలు, దెయ్యాలు అంటుంటే మరింత ఆశ్చర్య పడ్డాడు షేర్‌ఖాన్. జరిగినవి చూస్తుంటే అతనికీ

భయం పట్టుకుంది.

'ఇందాక ఫోన్ చేసిందికూడా ఆ దయ్యం పనేనా?' షేర్ ఖాన్ మస్తిష్కంలో ఆలోచనలు సుడి తిరుగుతున్నాయి.

"అసలేం జరిగిందో వివరంగా చెప్పు" అన్నాడు ఆలోచనను ఆపి.

రాత్రి మూగవాడైన రాము మాట్లాడటం దగ్గర్నుండి కారు, సీతుని ఏక్సిడెంట్ చేయటం వరకూ పూర్తిగా చెప్పాడు థామస్. "నీకెలా థాంక్స్ చెప్పాలో అర్థం కావటంలేదు షేర్ ఖాన్. సమయానికి నీవు రాకపోతే నా ప్రాణం ఆ ప్రజల చేతుల్లో.... ఓహ్! ఊహించలేక పోతున్నాను. ఇంతకూ ఆ క్షణంలో నువ్వెందుకు వచ్చావ్....?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు థామస్.

"ఉదయం ఆనుకున్న రేవుకు దగ్గరుండి లారీలు పంపేసిన తర్వాత ఇంటికి వచ్చిన పావుగంటకు ఫోనొచ్చింది—"ప్రభుత్వం కళ్ళుగప్పి పంపిస్తున్న ఆ సరుకంతా మీరనుకునే చోటికి చేరదు షేర్ ఖాన్! సర్వనాశనమై పోతుంది" అని.

"అసలు సరుకు ఫలానా రేవుకు వెళుతున్నట్లు నాకు తప్ప, నీకు భుజంగరావుక్కూడా తెలియదు.... ఉదయం నీకు నేను ఫోన్ చేసేంతవరకూ. ఆ విషయం నన్ను బెదిరించిన వ్యక్తికి ఎలా తెలిసిందా అని ఆశ్చర్యపోయానంటే నమ్ము."

కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుని షేర్ ఖాన్ చెప్పే మాటలు వింటున్న థామస్ .... "ఇంతకూ ఆ ఫోన్ చేసిన వాడెవడు?" అనడిగాడు.

"నన్నే గుర్తుపట్టలేదా షేర్ ఖాన్?" అంటూ ఫోన్

పెట్టేశాడు.

"ఆ ఫోన్ ఎక్కడ్నుండి వచ్చిందా అని ఎంక్వాయిరీ చేస్తే 'పబ్లిక్ బూత్' నుండని తెలిసింది. ఈ విషయం వెంటనే నీకు చెప్పాలని ఫోన్ చేస్తే నీవు లేవని తెలిసింది" అంటూ జరిగింది చెప్పాడు షేర్ ఖాన్.

"ఆ లారీలు గాని ప్రభుత్వం కళ్ళలో పడితే ఈసారి మనం తప్పించుకోవటానికి మన నాయకులకు చాలా ముట్టచెప్పాల్సి వుంటుంది. మనకు పోవటమే గాని.... రావటం కన్పించటంలేదు. ఆ 'పృథ్విరాజ్' గాడితో పెద్ద సైజు దెబ్బతిన్న తర్వాత మరలా మనం నిలబడి ఈ రవాణా జరిపించటం ఇది రెండవసారి. ఈసారి కూడా సరుకు అవతల పార్టీలకు అందకపోతే మనల్ని నమ్మటం మానేస్తారిక. ఈ బాధ పరే....ఆ డ్రైవర్లూ, మన అనుచరులూ పట్టుబడకుండా వుంటే పర్లేదు. మన పేరు బదలాం కాదు" అన్నాడు షేర్ ఖాన్.

"నీకన్నట్లే ఇది కూడా ఆ దయ్యాల పనే అయి వుంటుంది. ఇప్పటికి మా ఇద్దర్నీ ఆడించాయి. ఇక నిన్ను సాధిస్తాయేమో! ఎందుకైనా మంచిది నీ జాగ్రత్తలో నీవుండు షేర్ ఖాన్" అంటూ హితబోధ చేశాడు థామస్.

"నన్నేమైనా చేస్తే వాటి అంతు తేల్చనూ!" కోరగా నవ్వుతూ అన్నాడు షేర్ ఖాన్.

ఇంతలో ఆత్రుత చెందే ముఖాలతో వస్తోన్న సుబ్బరు, ఎలీజాలను మాడగానే "మరి వస్తాను" అంటూ లేచాడు షేర్ ఖాన్.

"జరిగినదాంట్లో నాదేం తప్పులేదని భుజంగరావుతో

చెప్పు. నీతు గురించి నేనెంత బాధపడుతున్నానో కూడా చెప్పు" అన్నాడు వెళుతున్న షేర్ ఖాన్ తో.

7

భుజంగరావు ఇంటిముందు కారాపాడు షేర్ ఖాన్.

ఇంటిచుట్టూ జనం గుమిగూడి వున్నారు. కారు దిగుతుంటే లోపల్నుండి ఇన్ స్పెక్టరు, పోలీసులు కూడా వుడిగా బయటకొచ్చి వేన్ లో యెక్కి వెళ్ళిపోయారు.

మెల్లగా లోపలకు నడిచాడు షేర్ ఖాన్.

నీతు నిర్జీవ శరీరం ముందు కూర్చుని దారుణంగా విలపిస్తున్నారు భుజంగరావు దంపతులు.

షేర్ ఖాన్ని చూడగానే—"చూశావా ఖాన్! ఆ థామస్ గాడేం చేశాడో! నా బంగారు చిట్టితల్లిని పొట్టన పెట్టుకున్నాడు. వాడికి నేనేం ద్రోహంచేశానని ఈ పని చేశాడు?....మనం స్నేహానికి 'ప్రాణం' అనుకున్నాంగానీ... వాడిలా వెన్నుపోటు పొడుస్తాడని ఊహించలేదు. వాడ్ని ఒదిలిపెట్టను. కోర్టుకు ఈడ్పిస్తాను. జైలుకు పంపిస్తాను" యేడుస్తూనే అన్నాడు భుజంగరావు.

"బాధపడకు భుజంగరావ్! జరిగింది చెపితే థామస్ని అలా తిట్టవు" అతని భుజాన్ని అనునయంగా తడుతూ అన్నాడు షేర్ ఖాన్.

షేర్ ఖాన్ వైపు కోపంగా చూశాడు భుజంగరావు.

"ఆ డర్టీ స్కౌండ్రల్ ని నీవు కూడా వెనకేసుకొస్తున్నావా షేర్ ఖాన్? వాడు చేసిన పనిని సమర్థిస్తున్నావా?" ఆవేశంగా అడిగాడు.

"కాదు. నీకు చాలా విషయాలు చెప్పాలి. ఇటురా!"

అంటూ ప్రక్కగదిలోకి లాక్కువెళ్ళి—థామస్ యే పరిస్థితుల్లో సీతుని యేక్సిడెంట్ చేశాడో, యేక్సిడెంట్ కాకుండా చూడాలని ఎంతగా ప్రయత్నించాడో అంతా వివరంగా చెప్పాడు.

"నో.... నమ్మను. అంతా కట్టు కథ" అరిచాడు భుజంగరావు.

"అయితే మొన్న మాధవి విషయంలో నీవుకూడా కట్టుకథే చెప్పావన్నమాట" వ్యంగ్యంగా అన్నాడు షేర్ ఖాన్.

"లేదు షేర్ ఖాన్! అది నిజంగా జరిగింది, నన్ను నమ్ము."

"అది నిజమైనపుడు ఇదీ నిజమేనని ఎందుకు నమ్మవు?" నిలేశాడు షేర్ ఖాన్.

మౌనంగా వుండిపోయాడు భుజంగరావు.

"ప్రజలు స్పృహ తప్పేలా తన్నినా .... స్పృహ రాగానే సీతు కోసం యెంతగా కలవరించాడో....నీ కన్యాయం చేశానని ఎంతగా విలపించాడో తెలుసా....? మన ముగ్గురం యెప్పటికీ స్నేహం కోసం ప్రాణం ఇచ్చే వాళ్ళమే. నీకు తీరని అన్యాయమే జరిగింది, కాదనను. ఏ పరిస్థితుల్లో జరిగిందో అర్థం చేసుకోకుండా నీ స్నేహితుడ్ని అలా తిడతావా! వెంటనే కేసు విత్ డ్రా చేసుకో. నా మాట విను" నచ్చచెప్పాడు షేర్ ఖాన్.

రెండు నిమిషాలు భారంగా ఆలోచించిన భుజంగరావు స్టేషన్ కు ఫోన్ చేసి చెప్పాడు— కేసు విత్ డ్రా చేసుకుంటున్నట్లు.

అతనివైపు కృతజ్ఞతగా చూశాడు షేర్ ఖాన్.

8

సమయం అర రాత్రిదాటి అరగంట అయింది—

గదిలో లైటు మందంగా వెలుగుతోంది. బెడ్ మీద ఫాతిమా బేగం హాయిగా నిద్రపోతోంది.

బెడ్ ప్రక్కన వున్న టీపాయ్ ముందు కూర్చుని మందు దేవతను ప్రసన్నం చేసుకుంటున్నాడు—ఇంకా దయ్యాల దెబ్బ రుచిచూడని షేర్ ఖాన్.

లారీలు వెళ్ళి రెండ్రోజులైనా అవి ఎటు వెళ్లాయో అందులోని వాళ్ళు యేమైపోయారో యెవరికీ తెలియ లేదు. పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వాలనుకున్నా ఇవ్వలేని పరిస్థితి వాళ్ళది. ఇచ్చి గొడవలు తెచ్చుకునేకంటే .... నోరు మూసుకుని కూర్చోవటం ఉత్తమంగా భావించారు ముగ్గురూ.

ఇంకా సరుకు రాలేదేమిటని ఫోన్లమీద ఫోన్లు చేస్తున్న అవతల పార్టీల వాళ్ళకు నచ్చ చెప్పేసరికి తల ప్రాణం తోకకు వచ్చింది షేర్ ఖాన్ కు.

ఒకందుకు సంతోషంగా కూడా వుంది.

సరుకు తను దగ్గరుండి స్వయంగా పంపించాడు. ఆ సమయంలో ప్రక్కన భుజంగరావుగానీ, థామస్ గానీ లేడు. ముగ్గురికీ ఒకళ్లంటే ఒకళ్ళకి అంత నమ్మకం. ఆ నమ్మకంతోనే సరుకుపోయినా తనని అనుమానించ నందుకు ఆనందపడ్డాడు షేర్ ఖాన్.

ఇంతకూ ఆ లారీలు ఎటు వెళ్ళాయి?....అందులోని వాళ్ళు ఏమయ్యారు?....ఇదంతా దయ్యాల మహిమేనా? ఇవన్నీ సమాధానాలు తెలియని ప్రశ్నలుగా కన్పిస్తు న్నాయి షేర్ ఖాన్ కు.

ఆ ఆలోచనలతో సిగరెట్లు కాల్చుతూ .... మందు

కొడుతూండగానే "టంగ్....టంగ్...." మంటూ గడియారం రెండు గంటలు కొట్టింది.

గ్లాసులోని ద్రవాన్ని గొంతులో ఒంపుకుంటున్న షేర్ ఖాన్ .... నిశ్శబ్దంలో తుపాకీ పేల్చిన శబ్దంలా "షే....ర్....ఖా....న్....న్....న్..." అంటూ ఎవరో పిలవటంతో ఉలిక్కిపడి చూశాడు.

ఎదురుగా మంచంమీద కూర్చుని తనవైపే తీక్షణంగా చూస్తున్న ఫాతిమా బేగం కన్పించింది షేర్ ఖాన్ కు.

తలకెక్కిన నిషా ఒక్కసారిగా దిగిపోయినట్లనిపించింది. కారణం—ఆమె తనెప్పుడు అలా పేరు పెట్టి పిలవకపోవటమే.

మత్తులో అలా అన్పించి వుంటుందా....లేక నిజంగానే ఫాతిమా అలా పిల్చి వుంటుందా అన్న సందిగ్ధంలో ఒక్క సెకను కాలం అతను ఆలోచించి వుంటాడు.

ఆ ఆలోచన గ్రహించిన దానిలా ఫాతిమా బేగం చిన్నగా నవ్వింది.

"నీ ఆలోచన అర్థమైంది షేర్ ఖాన్!.... నేను నీ భార్యను కాను."

"మరి—" ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవిచేసి అడిగాడు షేర్ ఖాన్.

"సరిగ్గా చూడు ఎవరో్న తెలుస్తుంది" గరగరలాడింది ఫాతిమా బేగం కంఠం.

పరీక్షగా చూశాడు షేర్ ఖాన్.

అదే వర్ణన....అదే భయంకరాకృతి....భుజంగరావు, థామస్ లు చెప్పినట్లే కన్పించిన రాగిణీని చూసి భయంతో అదిరిపోయాడు షేర్ ఖాన్.

వెంటనే ఆ గదినుండి పారిపోవాలని పైకి లేవ బోయాడు. ఒళ్ళంతా జలదరించినట్లయి అలాగే కుర్చీకి అంటుకుపోయాడు.

అతని అవస్థచూసి వికృతంగా నవ్వింది రాగిణి.

ఆ నవ్వే గుండెల్ని బ్రద్దలు చేస్తుందా అన్నంత భయంకరంగా వుంది.

"సమస్యలతో సతమతమౌతోన్న నీకు సమాధానం చెపుతా విను షేర్ ఖాన్—నీవు పంపిన లారీలు ఘాట్ రోడ్ నుండి లోయల్లోకి దొర్లిపోయాయి. లారీలతోపాటు అందులోని సరుకు, ఆ సరుకులో ప్రభుత్వం కళ్ళు కప్పి మీరు పంపిస్తున్న 'గంజాయి', కిరాయి గూండాలు, అగ్నికి ఆహుతై బూడిదగా మిగిలిపోయారు. నీ మిత్రులకు సత్కార సన్మానాలు వీక్షించావు కదా! తరువాత వంతు తమరిదే. సిద్ధంగా వుండు.

ప్రస్తుతం నిన్నేమీ చెయ్యను. తన్నకుండా బాధ ఎలా వుంటుందో, బ్రతికుండగానే ప్రాణం పోయిన పరిస్థితిని కల్పిస్తాను. నా భర్తముందే నన్ను 'వివస్త్ర'ను చేసి రాక్షసానందం అనుభవించావే!....ఆ క్షణంలో రక్తం పొంగే ఆవేశంతో, ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయతతో రక్తాశ్రువులు కార్చుతూ బాధపడ్డ నా భర్త ఆవేదన యెలాంటిదో .... ఆ క్షోభ యెటువంటిదో నీకూ రుచి చూడాలని లేదా....?"

"నో....వద్దు....అలాంటి పని నేను సహించలేను" అరిచాడు షేర్ ఖాన్.

"అదే పని నీవు ఒకరికి చేసి..సహించగలవు కదూ!" ఎగతాళిగా పలికింది రాగిణి.

"ప్లీజ్! నీకు పుణ్యముంటుంది. దయ్యానివైనా

దేవతలా నీకు దండం పెడుతున్నాను. నా భార్యకు అలాంటి గతి పట్టనివ్వకు. సంఘంలో నేను తలెత్తుకు తిరగలేను" ఏడ్చేస్తున్నట్లు వేడుకున్నాడు షేర్ ఖాన్.

"తప్పదు షేర్ ఖాన్! మీ ధర్మాలు మీరు నెరవేర్చినపుడు మా ధర్మాలు మేమూ నెరవేర్చుకోవాలి కదా! కాదంటే ఎలా?....ఏమంటారండీ?" షేర్ ఖాన్ ముఖం పైకి చూస్తూ అంది రాగిని.

"సరైన ధర్మసూత్రం చెప్పావంటాను."

ఆ మాటలు తన తలపైనుండి రావటంతో గభాలున తలపైకెత్తి చూసిన షేర్ ఖాన్ కు—ముఖమంతా రక్తమయమై....ఒక కన్ను ట్రెగి నరంతో బయటకు వ్రేలాడుతూ అతి భయంకరంగా కనపడ్డ 'పృధ్వీరాజ్' ఆకారాన్ని చూడగానే వెర్రికేక పెట్టాడు.

ఒక్క సెకను....అది గొంతులోనే అడ్డుపడినట్లయి, ఆ తర్వాత మెల్లగా బయటపడింది.

ఆ కేకతోనే తన నెవ్వరో పట్టుకున్నట్లనిపించిన ఫీలింగ్ కూడా మాయమైంది. అయినా పైకి లేవకుండా భయంతో వెర్రివాడిలా అరుస్తూనే వున్నాడు.

ఆ అరుపులకు నిద్రలేచి వచ్చిన నజీమా....మందు సీసాలముందు కూర్చుని వణికిపోతూ అరుస్తున్న తండ్రీ, మంచంమీద అదమర్చి నిద్రపోతున్న తల్లీ కన్పించారు.

నిషా తలకెక్కి తండ్రి చిందులేస్తున్నాడనుకున్న నజీమా....బంగారులాంటి నిద్ర తండ్రి అరుపులతో చెడినందుకు చిరాకుపడుతూ అక్కడ్నుండి వెళ్ళిపోయింది.

మూడ్నిమిషాల తర్వాతగానీ....సరైన పరిస్థితిలోకి రాలేకపోయాడు షేర్ ఖాన్.

ఆ తర్వాత బాటిలెత్తి గడగడ ఖాళీచేసి మంచం

వైపు చూశాడు భయంగా. అమాయకంగా నిద్రపోతున్న ఫాతిమా వేగం కన్పించింది. దానితో రాగిణి బెదిరింపు గుర్తొచ్చింది.

"నో.... ఆ దయ్యం ఆటలు సాగనివ్వను. ఇకనుండి ప్రతిక్షణం ఫాతిమాని కనిపెట్టుకు వుంటాను" అలా అనుకుంటూండగానే బ్రాందీ ప్రభావం మెదడుని పనిచేయటం ఆపేసింది. కొన్ని నిమిషాలు పిచ్చి పిచ్చిగా వాగి, ఆ తర్వాత గురక పెట్టి నిద్రాదేవి వడిలోకి వెళ్ళిపోయాడు షేర్ ఖాన్.

9

"డాడీ!.... డాడీ!" కంగారుగా, ఆందోళనాపూరిత కంఠంతో తన నెవరో కుదిపి లేపుతుంటే బద్ధకంగా కళ్ళు విప్పి లేపిన వ్యక్తివైపు చూశాడు షేర్ ఖాన్.

ఏడుస్తూ నిలబడ్డ నజీమా ప్రతిమ కళ్ళకు మసగ్గా కన్పిస్తుంటే యేడ్వటానిక్కారణం ఏమిటో తెలుసుకోవాలన్న ఆలోచనకూడా కల్గలేదతనికి. రాత్రి త్రాగిన మందు ప్రభావమేమో! మెదడంతా మొద్దుబారే వుంది.

"డాడీ! డాడీ! మమ్మీ బాత్ రూంలో స్నానంచేసి బట్టల్లేకుండా బయట కెళ్ళిపోతోంది డాడీ! నే నెంత ఆపాలని ప్రయత్నించినా నా బలం చాల్లేదు డాడీ! నన్ను త్రోసి వెళ్ళిపోతోంది. త్వరగా వెళ్ళండి డాడీ!" ఏడుస్తూ చెపుతోన్న కూతురి మాటలు మెదడు కెక్కగానే మత్తంతా యెగిరి దూరంగా పోయింది.

ఒక్క ఉదుటున లేచి "ఫాతిమా!" అని అరుస్తూ బయటకు పరుగులు తీశాడు షేర్ ఖాన్.

అప్పటికే వీధంతా గగ్గోలుగా వుంది. షేర్ ఖాన్ని చూసి ఎగతాళిగా నవ్వసాగారు అంతా.

ఏదో 'ట్రాన్స్'లో వుండి నడుస్తున్న దానిలా ఒంటి మీద నూలుపోగన్నా లేకుండా వెళ్ళిపోతోంది ఫాతిమా బేగం.

రోడ్డుమీద మగాళ్ళందరూ పెద్ద పెద్ద కళ్ళు చేసుకుని మరీ ఆమె నగ్న సౌందర్యాన్ని వీక్షించసాగారు, కుర్రకారు విజిల్స్, కారుకూతలు వేటినీ ఖాతరు చేయకుండా నడిచిపోతోంది ఫాతిమా బేగం.

జాలి తలచిన ఇద్దరాడవాళ్ళు అభిమానంతో... సాటి ఆడదాని మానం కాపాడాలన్న తాపత్రయంతో బట్టలు తెచ్చి కప్పబోతే వాళ్ళని దూరంగా విసిరికొట్టి అలా నడుచుకుంటూ పోసాగింది.

ఆ అవమానాన్ని భరించలేకున్నాడు షేర్ ఖాన్. ఎంతగా ప్రయత్నించినా ఫాతిమాను చేరకోలేక పోతున్నాడు. ఏదో అదృశ్యశక్తి ఫాతిమాకు మూడడుగల దూరంలోనే వుండేట్లు చేయసాగిందతన్ని.

వీధిలోని కోలాహలానికి కారణమేమై వుంటుందా అని ఇళ్ళలో వున్న వాళ్ళంతా పరుగెత్తుకు బయటకొచ్చి చూడసాగారు.

కొందరు మగాళ్ళు హుషారుగా చిందులేసి ఆనందిస్తుంటే, చూడనీయకుండా లోపలకు లాక్కెళ్ళి తలుపులేస్తున్న తమ భార్యలపై అకారణంగానే తిట్ల వర్షం కురిపించసాగారు కొందరు భర్తలు.

మెయిన్ రోడ్డు మీదకు వచ్చిన ఫాతిమా బేగం వున్నట్లుండి ఆగిపోయింది.

మత్తులోనుండి బయటపడినట్లుగా తెల్లబోతూ చుట్టూ చూసింది. తను బజార్లోకి యెలా వచ్చిందో, తనచుట్టూ

జనం అలా ఎందుకు గుమిగూడి గుటకలు మింగుతూ చూస్తున్నారో ఓ క్షణం అర్థంగాక అయోమయంలో పడింది. అదే క్షణంలో గ్రహించింది—తను నగ్నంగా వున్నానన్న విషయం. సిగ్గుతో ముంచించుకుపోయింది.

కొన్ని వందల కళ్ళు తన భార్య నగ్న దేహాన్ని తడిమి, తడిమి చూస్తుంటే.... వెళ్ళి తన భార్యను ఆ స్థితిలోనుండి తప్పించాలని, వాళ్ళందరకూ దూరంగా తీసుకుపోవాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నా.... అరంగుళం కూడా కదల్లేక భూమిలో కాళ్ళు కూరుకుపోయినట్లుగా అనుభూతి పొందుతున్నాడు. ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయతతో కళ్ళు మూసుకుని యేడవసాగాడు షేర్ ఖాన్.

ఆ అవమానం తట్టుకోలేకపోయింది ఫాతిమా బేగం. వెంటనే ఓ నిర్ణయానికి వచ్చి, వెంటనే దాన్ని అమలులో పెట్టేసింది.

ఆశ్చర్యంతో అందరూ అరుస్తున్నంతలోనే. వేగంగా వెళుతున్న ఓ లారీవైపు పరుగులు తీసింది. అంతే....

ఫాతిమా బేగం దేహం లారీ టైర్ల క్రింద నలిగి పోయింది.

అప్పటిగ్గానీ షేర్ ఖాన్ కదల్లేకపోయాడు.

"ఫాతిమా!" అంటూ చేతిలోని గుడ్డను ప్రాణం పోయిన ఫాతిమామీద కప్పి ఏడుస్తూండిపోయాడు.

10

ట్రిబుల్ క్వీన్ బార్ స్పెషల్ రూమ్‌లో మౌనంగా కూర్చుని మందు బిగిస్తున్నారు మిత్రులు ముగ్గురూ.

జరిగిన అనుభవాల బాధలతో నలిగిపోతున్నట్లుగా వున్నారు ముగ్గురూ. ఒకప్పుడున్న హుషారు లేదిప్పుడు వాళ్ళలో.

అక్కడి వాతావరణం చాలా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

ఆ నిశ్శబ్దాన్ని భంగపరుస్తూ అన్నాడు భుజంగరావు-

"ఫ్రెండ్స్! సందేహం లేదు. అవి మనమీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవటానికే వచ్చాయి. ఇప్పటికే మన ప్రాణాలు సగం తినేశాయి. ఇకముందు యెలాంటి బాధల్తో మనల్ని హింసించి చంపుతాయోనని భయంగా వుంది. వాటి ఆగడాలు ఏ విధంగా అరికట్టాలో అర్థం కాకుండా వుంది. మనం ఏం చేద్దాం?" త్రాగిన గ్లాసు క్రింద పెడుతూ అన్నాడు.

"మన మార్గాన్కి అడ్డొచ్చే మనుషుల్ని .... అడ్డు తొలగించే విధానాలు తెలుసుగానీ, దయ్యాల పని పట్టటానికి మన మేమన్నా మంత్రగాళ్ల మా?" బాయిల్డు ఎగ్ ను ముక్కలుగా కోస్తూ ఎగతాళిగా అన్నాడు థామస్.

గ్లాసు నోటికి చేర్చుకోబోతున్న షేర్ ఖాన్ కళ్ళు ఒక్కసారిగా మెరిశాయి.

"ఫ్రెండ్స్! కొత్తగా మన ఊళ్ళోకి ప్రసిద్ధిగాంచిన మళయాళ మాంత్రికుడు 'భైరవస్వామి' వచ్చాడని తెలిసింది. అతను చేతబడులు నయం చేయటమే గాక, గాలి సోకిన వాళ్ళనీ, దయ్యాలుపట్టి పీడిస్తున్న వాళ్ళను రక్షించటంలో ప్రసిద్ధిగాంచిన వాడని విన్నాను. రేపుదయం ఓసారి ముగ్గురం వెళ్ళి ఆయన్ని కలుసుకుందామా!" ఉత్సాహంగా అడిగాడు షేర్ ఖాన్.

"ఈ రోజుల్లో మంత్రాల పేరుతో మనుషుల్ని మోసగించి సొమ్ము చేసుకునే మాంత్రికులు వీధికొకడు బయలేరుతున్నాడు. ఈ మంత్రతంత్రాలను నేన్నమ్మను" బాటిల్ లోని బ్రాందీ గ్లాసులోకి వంచుతూ అన్నాడు భుజంగరావు.

"ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో....మహిమలున్న మాంత్రికుడే అయివుండొచ్చుగా ఈ భైరవస్వామి. ఓసారి వెళ్లొచ్చినంత మాత్రంలో ఏమౌతుంది?" అభిప్రాయం వెలిబుచ్చాడు థామస్.

"ఓకే ఫ్రెండ్స్! అలాగే వెళదాం. మీరిద్దరూ రేపుదయం తొమ్మిది గంటలకు రెడీగా వుండండి. నేనొచ్చి కలుస్తాను. ఇక పోదామా" అంటూ పైకి లేచాడు భుజంగరావు.

బిల్ చెల్లించి ముగ్గురూ బయటకొచ్చారు.

థామస్ వెళ్ళి షేర్‌ఖాన్ కార్లో కూర్చున్నాడు. అతని కారు కాలిపోయిన తర్వాత అవసరమైనప్పుడు షేర్‌ఖాన్ కారుగానీ....భుజంగరావు కారుగానీ వాడుకుంటున్నాడు.

షేర్‌ఖాన్, థామస్‌లు వెళ్ళిపోయారు.

భుజంగరావు కార్లో కూర్చోగానే డోర్ వేసి కారుని ఇంటివైపు పరుగెత్తించాడు రంగా.

11

స్నానంచేసి ఒంటికి టవల్ చుట్టుకుని బాత్‌రూమ్ నుండి తన బెడ్‌రూమ్‌లోకి వచ్చింది సుగుణవతి.

సుగుణవతి భుజంగరావుగారి భార్య. మూడు పదుల వయసా మెది. బిగిసడలని అవయవ సౌష్టవం. ఒంటిమీద టవల్ తీసి బెడ్ మీద పడేసి బీరువావైపు నడిచింది.

అప్పటికే గదిలోకి వచ్చి తీక్షణంగా ఆమెనే చూస్తున్న పనివాడు బలరామ్ మెల్లగా అడుగులు ఆమె వైపు వేశాడు.

చీర, జాకెట్ బయటకుతీసి తలుపువేస్తూ....అద్దంలో తన వెనక నిలబడివున్న బలరామ్ ప్రతిబింబం చూడగానే

అదిరిపడి చేతిలోని చీర గబగబా వంటికి చుట్టుకుంటూ పట్టరాని కోపంతో వాడ్ని తిట్టసాగిందామె.

ఆమె తిట్లను లెక్కచేయకుండా వంటిమీద చీరలాగి దూరంగా విసిరేశాడు బలరామ్.

తప్పించుకు పారిపోబోతున్న సుగుణవతిని రెండు చేతులతో ఎత్తి బెడ్‌మీద విసిరి మీదపడ్డాడు.

కొండచిలువలా చుట్టుకుపోయిన ఆ కబంధ హస్తాల నుండి బయటపడలేక అరుస్తోంది సుగుణవతి.

కిచెన్ రూమ్‌లో చాకుతో ఉల్లిపాయలు తరుగుతోన్న వంటవాడు సింగ్....సుగుణవతి అరుపులు విని ఉల్లిపాయలు వదిలిపెట్టి ఆమె గదివైపు పరుగులుతీసి—"అమ్మగారూ!....అమ్మగారూ....!" అంటూ తలుపులు బాదసాగాడు.

ఆవేశంతో ముద్దులు పెడుతున్న బలరాం ముఖాన్ని రెండు చేతులతో ప్రక్కకి నెడుతూ—"ఒరేయ్ సింగ్! త్వరగా రారా! ఈ బలరామ్‌గాడు నన్ను నాశనం చేస్తున్నాడ్రా" అంటూ గోలపెట్టసాగింది.

అదే క్షణంలో కారు దిగిన భుజంగరావు భార్య అరుపులు విని, మళ్ళీ యే ఉపద్రవం ముంచుకువచ్చిందో అనుకుంటూ గబగబా లోపలకు పరుగెత్తాడు. వెనకే వెళ్ళాడు రంగా కూడా.

గది బయట నిలబడి తలుపులు బాదుతున్న సింగ్‌ను చూడగానే...."ఏమైందిరా!" అంటూ ఆత్రంగా అడిగాడు భుజంగరావు.

"బలరామ్‌గాడు అమ్మగార్నేదో చేస్తున్నాడండి" కంగారుగా చెప్పాడు సింగ్.

"ఒరేయ్ బలరామ్ బాస్టర్డ్! మర్యాదగా బయటకురా.

లేకపోతే చంపేస్తాను" అరుస్తూ పిచ్చిగా తలుపులు బాదసాగాడు భుజంగరావు.

సుగుణవతి ఎంత పెనుగులాడినా లాభం లేకపోయింది. బలరామ్ బలానికి లొంగిపోయింది. ఓడిపోయింది.

యెంతకూ బలరామ్ తలుపులు తీయక పోయేసరికి వాటిని పగలగొట్టి లోపలకు వచ్చారు భుజంగరావు, రంగా, సింగ్ లు.

తృప్తి చెందిన ముఖంతో తన భార్యమీద పడుకుని వున్న బలరామ్ని చూడగానే..అతని గుండెల్లో తుపాకి తూట్లు పడినట్లు అలాగే ఆగిపోయాడు.

అప్పటికే తేరుకున్న రంగా, సింగ్ లు అరుస్తూ బెడ్ వైపు వెళ్ళారు.

జుత్తు పట్టుకుని పైకిలేపి ఈడ్చి డొక్కలో గుద్దాడు రంగా. ఆ విసురుకు గోడకు గుద్దుకుని కుప్పలా క్రింద కూలాడు బలరామ్.

మత్తు వదలిన వాడిలా "ఏం జరిగిందా!" అన్న అయోమయం నుండి బయటపడేసరికి....సింగ్ చేతిలోని చాకు బలంగా బలరామ్ పొట్టలో దిగింది.

"అమ్....మ్....మ్...." అంటూ గిలగిలా తన్నుకుంటూ తనని పొడిచిన సింగ్ వైపు చూశాడు బలరామ్.

ప్రాణం పోబోతున్న అంత బాధలోకూడా ఆ దృశ్యం బలరామ్ గుండెల్లో రక్తాన్ని గడ్డ కట్టించేదిగా కన్పించింది.

భయంకరంగా రక్తం ఓడుతున్న ముఖంతో ఒక కన్ను ఊడి నరంతో బయటకు వ్రేలాడుతూ... వళ్ళంతా కత్తిపోట్లుగా వుండి, వాటినుండి రక్తం కారుతూ, తెగిన పొట్టలోనుండి ప్రేగులు బయటపడి, ఓ చేత చాకు

పట్టుకుని వికృతంగా నవ్వుతూ కనిపించిన పృధ్వీరాజ్‌ని చూసి గజగజలాడాడు బలరామ్.

అతని శరీరంలో ఇష్టమొచ్చినట్లుగా దిగుతూనే వుంది సింగ్ చేతిలోని చాకు.

బలరామ్ ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోయాయి. ప్రాణం పోయినా ఆ కళ్ళు సింగ్ వైపే భయంగా, బెదురుగా చూస్తున్నాయి.

ఇంతలో ఊహించిన విధంగా...తన కాలరు పట్టుకుని పైకి లేపుతున్న సింగ్ వైపు తెల్లబోయి చూశాడు రంగా.

భయంకరాకృతితో నున్న పృధ్వీరాజ్ తనని పైపైకి లేపుతుంటే భయంతో గట్టిగా అరుస్తున్నాడు రంగా.

అంతే—తిరుగుతున్న సీలింగ్ ఫ్యాన్ రంగా మెడని తెగకొట్టింది. రక్తం గోడలనిండా చిమ్మింది. మొండెం క్రిందపడి గిలగిలా కొట్టుకోసాగింది.

జరుగుతున్నదంతా చూస్తూ నిశ్చేష్టుడై పోయాడు భుజంగరావు.

సింగ్ బలరామ్‌ని చంపాడంటే అర్థం వుంది. అకారణంగా రంగానికూడా యెందుకు బలితీసుకున్నాడో భుజంగరావుకు అర్థం కాలేదు. తెల్లబోయి సింగ్ నే చూస్తుండిపోయాడు.

రంగా మొండెంలో కదలిక ఆగిపోయింది. అప్పుడు తల త్రిప్పి భుజంగరావు వైపు చూసి చిన్నగా నవ్వాడు సింగ్.

ఆ నవ్వు యెంతో క్రూరంగా కన్పించింది భుజంగరావుకు.

మెల్లగా సుగుణవతి వైపు నడిచాడు సింగ్.

పైకి లేవబోతున్న సుగుణవతిని రెండు చేతులతో బంధించి గాఢంగా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

ఆ దృశ్యం చూసిన భుజంగరావు గుండెల్లో భగ్గున మండాయి మంటలు. "డర్టీ బాస్టర్డ్స్! నా ఉప్పు తిని బ్రతుకుతూ నాకే ద్రోహం తలపెడతారట్రా....?" అని తిడుతూ క్రిందపడి వున్న చాకు తీసుకుని, తన భార్యను అక్రమించాలని ప్రయత్నిస్తోన్న సింగ్ వైపు నడవబోయాడు భుజంగరావు.

ఒక్కసారిగా ఒళ్ళు జలదరించినట్లయి అంగుళం కూడా కదల్లేక పోయాడు. చాకు క్రింద పడిపోయింది.

తనని కదలనీయకుండా పట్టుకున్న దెవరా! అని చూసిన భుజంగరావు... రాగిణి భయంకరాకృతిని చూసి వెర్రికేకలు పెట్టాడు. అది గొంతునుండి బయటపడలేదు.

"భయపడకు భుజంగరావ్! ఓ ఆడదాన్ని రాక్షసంగా చెరుస్తుంటే చూసి ఆనందించటం నీకు అలవాటేగా. సంతోషంతో చిందులు వేయక ఆవేదనతో ఎందుకలా అలమటిస్తావు?....ఆ నలిగిపోతుంది నీ భార్య అనా!....ఇతరుల భార్య అయితే ఫర్వాలేదా?" ఎగతాళిగా నవ్వింది రాగిణి.

ఆ నవ్వు అతని గుండెల్లో హోరెత్తిస్తోంది.

"ప్లీజ్! రాగిణీ....ఇంకెన్ని బాధలు పెడతారు మీరిద్దరూ....హాయిగా చంపేయకుండా ఇలా హింసించి చంపటం అన్యాయం" ఏడుస్తూ అన్నాడు భుజంగరావు.

"ఆ రోజు మీరు ఇలాగే చేస్తున్నప్పుడు 'అన్యాయం' అన్పించలేదా మీకు?....మీకైతే అన్యాయం, మాకైతే న్యాయమా!" భుజంగరావు చెంపల్ని యెడాపెడా వాయిస్తూ సమాధానమిచ్చింది రాగిణి.

ఏం మాట్లాడలేనట్లు, ఎదురుగా తన భార్యను రాక్షసంగా చెరుస్తోన్న సింగ్‌ని చూడలేక కళ్ళు మూసుకొని అలాగే వుండిపోయాడు భుజంగరావు.

"సరిగ్గా చూడు భుజంగరావ్! ఆనందం తీర్చుకున్న సింగ్ నీ భార్యను ఇప్పుడేం చేస్తాడో" వ్యంగ్యంగా అంది రాగిణి.

కళ్ళు విప్పి చూశాడు భుజంగరావు.

సుగుణవతి మెడచుట్టూ చేతులు బిగిస్తోన్న సింగ్‌ను బండబూతులు తిడుతున్నాడు భుజంగరావు.

"అనవసరంగా తిట్టకు భుజంగరావ్. అతనిప్పుడు నీ వంటవాడు సింగ్ కాదు. నా భర్త ఆత్మ ఆవహించిన సింగ్. నీవెంత గొంతు చించుకు అరచినా నీ మాట వినడు" గరగరా నవ్వుతూ చెప్పింది రాగిణి.

సుగుణవతి ప్రాణాలు కూడా ఆమె శరీరం నుండి వేరయ్యాయి.

పైకి లేచిన సింగ్‌కు ఓ క్షణం తర్వాత అక్కడి వాతావరణం అయోమయంగా కనిపించింది.

ఆ అయోమయావస్థనుండి తేరుకుంటుండగానే క్రింద పడివున్న చాకు గాలిలో లేచింది.

ఆశ్చర్యపోయి చూశాడు సింగ్. అంతే—

గాలిలో కదులుతూ లెక్కలేనన్నిసార్లు సింగ్ శరీరంలో దిగింది చాకు.

అరవటానికి కూడా సమయం మిగల్లేదు సింగ్‌కు. అచేతనంగా క్రిందకుపడి ప్రాణాలొదిలాడు.

"చూశావుగా భుజంగరావ్! నీ చావూ కొద్ది సెకన్లే" అని రాగిణి అంటూనే అతని గొంతు రెండు చేతులతో బిగించింది.

అదే సమయంలో ఎదురుగా చాకు చేతబట్టి, అదే వికృత భయంకరాకృతితో నిలబడ్డ పృథ్వీరాజ్‌ని చూశాడు.

ఆ చాకు పొట్టలో దిగబడటం కూడా చూసు కున్నాడు.

ఓ ప్రక్కన గొంతుచుట్టూ బిగుసుకుపోతున్న రాగిణి చేతులు, మరో ప్రక్క ఇష్టమొచ్చినట్లు తనలో దిగబడు తోన్న చాకు—

"టంగ్."

గడియారం మ్రోగింది.

భుజంగరావు తల వాలిపోయింది.

12

భుజంగరావు, అతని భార్య....పనివాళ్ళతో సహా హత్య కాబడ్డారన్న విషయం విని పరుగున వచ్చారు షేర్‌ఖాన్, థామస్‌లు—

జనాల్ని గేటు దాటి లోపలకు రానీయకుండా పోలీసు వాళ్ళు లాఠీలతో గోడచుట్టూ కాపలాగా నిలబడ్డారు.

కారుదిగి లోపలకు వెళ్ళిన షేర్‌ఖాన్, థామస్‌లకు.. పచ్చిసెత్తురు త్రాగి అటలాడేంతటి కిరాతకులకు కూడా వళ్ళు జలదరించి కళ్ళు తిరిగి క్రిందపడేంత భయంకరంగా కన్పించాయి శవాలన్నీ.

ఫింగర్ ప్రింట్ ఎక్స్‌పర్ట్సు వాళ్ళు హడావుడిగా ప్రింట్స్‌కోసం గాలిస్తున్నారు. ఫోటోగ్రాఫర్స్ మెడ లోని ఫ్లాష్ కెమెరాస్ "క్లిక్, క్లిక్"మంటూ మెరు స్తున్నాయి.

భుజంగరావు పలుకుబడి వున్నవాడు కావటంతో అతని మరణవార్త, ఆ భయంకర హత్యలు పెద్ద సంచలనం

సృష్టించింది.

నోటమాట రానట్లు నిలబడిపోయిన థామస్, షేర్ ఖాన్‌లను రొటీన్‌గా కొన్ని ప్రశ్నలు వేశాడు ఎస్.ఐ.

అన్నిటికీ సమాధానాలు చెప్పారు వాళ్ళు.

ఇంతలో అంబులెన్స్ రావటంతో శవాల్ని తీసుకు వెళ్ళి అందులోకి యెక్కించారు. భుజంగరావు ఇల్లు సీల్ వేసి, ఇద్దరు పోలీసుల్ని కాపలా వుంచి, అంబులెన్స్ వెనకే జీప్‌లో వెళ్ళిపోయాడు ఎస్.ఐ.

చెమట పట్టిన ముఖాలతో కార్లోకి ఎక్కి కాసేపు సేదతీర్చుకున్నారు థామస్, షేర్ ఖాన్‌లు.

"అబ్బా!—చూడలేని దారుణం. ఆదే రకమైన హత్య లతో మనల్ని పోల్చుకుని చూసుకోలేక పోతున్నాను షేర్ ఖాన్," భయంతో వణికింది థామస్ కంఠం.

ఉలిక్కి పడ్డాడు షేర్ ఖాన్—

"అయితే ఈ హత్యలన్నీ ఆ దయ్యాలే చేశా యంటావా?...." అనుమానంగా అడిగాడు అదురుతున్న గుండెల్ని అదుపులో పెట్టుకుంటూ.

"ఇంకా అనుమానమా! ఆ హత్యలు దయ్యాల పనేనని నమ్మటానికి."

"అయితే ఇక మనం ఈ పేటీ స్తే లాభంలేదు. త్వరగా వెళ్ళి ఆ భైరవస్వామిని కలుసుకోవాలి. ఈ దయ్యాల్ని నాశనం చేయమని వేడుకోవాలి" స్టీరింగ్ ముందు కూర్చుని స్టార్టుచేస్తూ అన్నాడు షేర్ ఖాన్.

మౌనంగా వుండిపోయాడు థామస్—

సమయం తొమ్మిది.

ఆ సమయానికే ముగ్గురూ కలిసి భైరవస్వామిని కలుసు కోవాలని అనుకున్నారు. కానీ—ఇద్దరే మిగిలారిప్పుడు.

ఊరి చివర్న వున్న స్మశానం ముందు ఆగింది కారు–

అక్కడున్న ఓ పెద్ద మర్రిచెట్టు క్రింద పద్మాసనం వేసుకుని కళ్ళు మూసుకొని ధ్యానంలో వున్నాడు భైరవ స్వామి.

అతని వయసు దాదాపు యాభై అయిదేళ్ళపైనుంటుంది. ముడతలు పడబోతున్న అతని చర్మంలో వృద్ధాప్యం అప్పుడప్పుడే చోటు చేసుకుంటోంది. పొడవుగా ఎదిగిన గడ్డం, విశాలమైన ఫాలభాగం, నుదుటకు, చేతులకు విబూది రేఖలు. మధ్యలో ఎర్రటి కుంకుమ బొట్టు వుండి వింత అందాలతో ఓ దివ్య తేజస్సుతో ప్రభాసిస్తున్నాడు భైరవస్వామి.

మర్రిచెట్టు దగ్గరకు నడిచి తాము తెచ్చిన పళ్ళూ, ఫలహారాలు అతని ముందుంచి వినయంగా నిలబడ్డారు థామస్, షేర్ ఖాన్ లు.

ఓపికగా అయిదు నిమిషాలు యెదురు చూశారు భైరవస్వామి కళ్ళు తెరుస్తాడని.

కానీ—అతనింకా ధ్యానంలోనే వున్నాడు.

తమ ఉనికి తెలియజేయటానికన్నట్లు చిన్నగా దగ్గాడు థామస్.

ధ్యానభంగమై కళ్ళు తెరిచాడు భైరవస్వామి. ఆ కళ్ళలో ఏదో ఆకర్షణ, ఆ చూపుల్లో ఏదో ప్రశాంతత. చూసేవాళ్ళకు ఆ చూపులు అభయమిస్తున్నట్లు, రక్షణనిస్తున్నట్లు కన్పిస్తాయి.

ఎదురుగా నిలబడ్డ అపరిచిత వ్యక్తులను తిలకించి, వాళ్ళు రావటానికి కారణం ఊహించాలని కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

అతని 'దివ్యదృష్టికి' ముందుగా ఓ అన్యోన్యమైన కొత్త దంపతుల ప్రేమ కదలాడింది.

13

అది అమావాస్య రోజు—

ఆకాశం నల్లని చీరకట్టుకున్నట్లుగా వుంది. ఆ చీకటిలో బీచ్ ఒడ్డున చేయీ, చేయీ కలిపి నడుస్తున్నారు ఫృధ్విరాజ్, రాగిణీలు.

వాళ్ళిద్దరకూ వారం రోజుల క్రిందటే వివాహమైంది. వాళ్ళది లవ్ మ్యారేజ్. వివాహమైన మరుసటి రోజునే హనీమూన్ కు బయల్దేరారు. ఇంకా ఆనందం అంచుల్ని తనివితీరా అందుకోనేలేదు.

పృధ్విరాజ్ కు ఇరవై ఎనిమిది సంవత్సరాలుంటాయి. హాండ్ సమ్ పర్సనాల్టీ. రాగిణికి ఇరవై రెండేళ్ళు. బ్రహ్మదేవుడు యెంతో శ్రద్ధగా తీర్చిదిద్ది ప్రాణం పోశాడా ఈ సౌందర్యాన్ని అని అన్పిస్తుంది రాగిణిని చూసిన వారెవకైనా.

"రాగిణీ" పిలిచాడు పృధ్విరాజ్.

"ఊఁ....."

"ఈ గాఢాంధకారమైన చీకటినీ, ఉవ్వెత్తున లేచి పడుతున్న ఈ అలల్ని చూస్తుంటే నీకేమన్పిస్తోంది?" రాగిణి నడుంచుట్టూ చేయివేసి దగ్గరకు తీసుకుని నడుస్తూ అడిగాడు ఫృధిరాజ్.

"పగబట్టిన కాలనాగు కాటేయటానికి వస్తుందా అన్నట్లు వుందండి" అతని భుజంమీద తలవాల్చి నడుస్తూ అంది.

"మరి భయం వేయటం లేదూ!"

"మీరు ప్రక్కనే వుండగా నాకు భయం దేనికి?"

ఆ మాటలో తనపట్ల ఆమెకున్న దృఢనమ్మకానికి ప్రపంచ విజేతలా పొంగిపోయాడు పృధ్వీరాజ్.

“ఎంతైనా పోలీసాఫీసర్ భార్యవనిపించుకున్నావు” అన్నాడు యెదురుగా కొండరాళ్ళు రావటంతో పైకి ఎక్కి కూర్చుంటూ.

“కేవలం పోలీసాఫీసరేనా, హంతకుల గుండెల్లో హడల్ని సృష్టించే స్మగ్లర్ల పాలిటి సింహస్వప్నంకూడా” చిన్నగా నవ్వుతూ అతని ప్రక్కకు చేరి కూర్చుంది.

స్మగ్లర్లన్న పదం వినగానే పృధ్వీరాజ్ ముఖం ఒక్కసారిగా పాలిపోయింది. అతని మస్తిష్కంలో భుజంగరావ్, షేర్ ఖాన్, థామస్‌ల ఎరుపెక్కిన కళ్ళతో వున్న రౌద్రరూపాలు గుర్తుకు రాగానే రెండు నిమిషాలు మనసంతా వికలమైపోయింది.

అదే విషయం రాగిణికి చెప్పి, “వాళ్ళని పట్టుకుని ప్రభుత్వానికి అప్పగిస్తుంటే వాళ్ళు ముగ్గురూ యేమని సవాల్ చేశారో తెలుసా?”....అన్నాడు.

తెలియదన్నట్లు తలూపింది రాగిణి.

“ఒరేయ్ పృధ్వీరాజ్! మమ్మల్ని పట్టుకున్నావని మురిసిపోకు. మేము బయటకెలా రావాలో బాగా తెలుసు. బయటపడిన తర్వాత మా దెబ్బ యెలాంటిదో రుచిచూద్దువు. త్వరలోనే వస్తాము. నీ అంతు తేల్చనిదే నిద్రపోము” అన్నారు.

పృధ్వీరాజ్ నోటివెంట ఆ విషయం వినటంతోనే విపరీతంగా భయపడింది రాగిణి. అందువల్లనే కాబోలు... అతని తలను గట్టిగా గుండెలకు హత్తుకుంటూ అంది—

“అలాంటి దుర్మార్గుల జోలికెందుకు పోతారండి, కోరి కొరివి తెచ్చుకునే పన్లెందుకు దిగుతారు?....మరోసారి

అలాంటి రాక్షసుల జోలికి వెళ్ళనని మాటివ్వండి ప్లీజ్ ...."

రాగిణి మాటలకు గట్టిగా నవ్వాడు పృధ్వీరాజ్.

"పిచ్చి రాగిణీ! ఆ రాక్షసుల వికటాట్టహాసాలకు భయపడి ఊరుకుంటే ఈ దేశం గతేం కాను?.... ప్రజల పరిస్థితేంగాను?.... ఈ వృత్తిలో ఇలాంటి సవాళ్ళను వినటం సహజమే గానీ.... ఎప్పుడో తప్ప యెదుర్కొనే పరిస్థితి వుండదులే. నీవేం భయపడకు. అప్పుడే తొమ్మిది దాటినట్లుంది. ఆకలివేస్తోంది. పద పోదాం" పైకిలేచి నిలబడుతూ అన్నాడు.

"నా మాట తప్పించాలని చూస్తున్నారు కదూ!" మూతి ముడుచుకొని అలాగే కూర్చుంటూ అంది.

"నా అనురాగ దేవత అలకలోని అందం చూసుకునే అదృష్టానికి నోచుకోనీయని ఈనాటి అమావాస్య ఎంతైనా క్షమించరానిదే" అన్నాడు నాటక ఫక్కీలో.

ఆ మాటలకు కిలకిలా నవ్వేస్తూ అతని వెంట నడిచింది రాగిణి.

* * *

చీకట్లను ఛేదించుకుంటూ ముందుకు పరుగులు తీస్తుందో కారు—

ఆ కార్లో భుజంగరావు, థామస్. షేర్ ఖాన్, మాత్రమేగాక....రంగా, సింగ్, బలరామ్‌లు కూడా వున్నారు.

"మనల్ని చూడగానే వాడి గుండె ఆగిపోతుందేమో!" అనుమానం వ్యక్తం చేశాడు షేర్ ఖాన్.

"వాడిదంత పిరికి గుండె అంటే నమ్మను" గతంలో ఎన్నో విధాలుగా భయపెట్టినా వేటికీ భయపడక తమని

పట్టుకుని ప్రభుత్వానికి అప్పజెప్పటంతో ఆ నమ్మకానికి వచ్చాడు థామస్.

"ఏది ఏమైనా వాడ్నంత తేలిగ్గా చంపకూడదు. సంఘంలో జైలుకెళ్ళి రాబడ్డ మనుషులుగా మన 'ఇమేజ్' దెబ్బతినేట్లు చేసినవాడ్ని చిత్రహింసల పాల్జేసిగానీ ప్రాణం తీయకూడదు. ఏమంటారు ఫ్రెండ్స్!" షేర్ ఖాన్ థామస్‌లవైపు చూస్తూ అన్నాడు భుజంగరావు.

"నీమాట సరైనదే" తన సమ్మతి తెలిపాడు థామస్.

"అవును. అంతే" షేర్ ఖాన్ కూడా తలపంకించాడు.

కారు బీచ్ గెస్టుహౌస్ వైపు పరుగులు తీయసాగింది.

ఆ బీచ్‌లో దాదాపు నాల్గు గెస్టు హౌస్‌లున్నా ఒకదానికొకటి సంబంధం లేనట్లు దూరంగా విసిరేయబడి నట్లున్నాయి.

గెస్టు హౌస్‌కు కొద్దిదూరంలో ఆగింది కారు.

అందరూ క్రిందకు దిగారు.

రంగా కారు డిక్కీ తెరచి రెండు పొడవాటి కత్తులు ఆరుబార్ల తెల్లని తాడు బయటకు తీశాడు. చెరో కత్తిని అందుకున్నారు సింగ్, బలరామ్‌లు.

ముందు భుజంగరావు, షేర్ ఖాన్, థామస్‌లు నడుస్తుంటే వెనుక రంగా, సింగ్, బలరామ్‌లు నడవ సాగారు. అందరినీ మరోసారి హెచ్చరించాడు భుజంగ రావు.

అప్పుడు సమయం పదకొండు కావస్తోంది—

వరండా మెట్లెక్కి డోర్ ప్రక్కనున్న కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు భుజంగరావు. అతని వెనుకే నిల బడ్డారు మిగిలినవారంతా.

రెండు నిమిషాలు నిశ్శబ్దం.

లోపల స్విచ్ వేసిన శబ్దం.... తలుపు తీయటానికి వస్తున్న అడుగుల చప్పుడు.... బయట వున్న వాళ్ళకు స్పష్టంగా వినపడింది.

అందరూ పొజీషన్‌లో నిలబడ్డారు.

డోర్ "క్లిక్"మని తెరుచుకున్న చప్పుడు రాగానే.. ఒక్కసారిగా లోపలకు ప్రవేశారు అంతా.

తలుపు 'పెడేల్'మని తగలటంతో రెండు పల్టీలు కొట్టి క్రిందపడ్డాడు పృధ్వీరాజ్. రెండు క్షణాలు మెదడు మొద్దుబారినట్లనిపించింది. తేరుకు నేసరికే.... లోపలకొచ్చిన గుండగులు తలుపులు మూసేయటం, పృధ్వీరాజ్‌ను లాక్కెళ్ళి ఓ స్తంభానికి త్రాడుతో బంధించేయటంకూడా జరిగిపోయింది.

ఆ హడావుడికి ప్రక్క గదిలోనున్న రాగిణి గబగబా హాల్లోకొచ్చింది.

తన భర్తని స్తంభానికి కట్టేసివుండటం చూడగానే భయంతో 'కెవ్వు' అరచింది.

వెంటనే రంగా, సింగ్, బలరామ్‌లు రాగిణిని గట్టిగా పట్టుకుని నోరు నొక్కేశారు.

"ఫర్వాలేదు అరవనీయండిరా! గొంతు చించుకున్నా వీళ్ళ ఆర్తనాదాలు ఈ గెస్టుహౌస్ దాటి బయటకు పోవు" అరిచాడు భుజంగరావు.

రాగిణిని వదిలిపెట్టి నిలుచున్నారు వాళ్ళు ముగ్గురూ. ఒక్క ఉదుటున వెళ్ళి పృధ్వీరాజ్‌ను చుట్టుకుపోయి విలపించసాగింది రాగిణి.

"ఏరా పోలీసాఫీసర్! కటకటాల వెనుక వుండవలసిన వాళ్ళం ఇక్కడి కెందుకొచ్చామని ఆశ్చర్యపోతున్నావా?

చెపుతా విను. మా విషయంలో జోక్యం చేసుకోవద్దని మేమంతా ముందునుండే హెచ్చరిస్తున్నా పెడచెవిన పెట్టి మామీద సవాల్ చేశావు—మమ్మల్ని దొంగ రవాణాదారులుగా రెడ్ హేండెడ్‌గా పట్టుకుంటానని అంత పనీ చేశావు.

“మమ్మల్ని పట్టుకునే అధికారం నీకు ప్రభుత్వమే యిచ్చింది. కాదనను. కానీ జైలునుండి మేమిపుడు బయటకు వచ్చామంటే పారిపోయి రాలేదు నాయనా! ‘పలుకుబడి’. ఏ ప్రజలైతే ఓట్లువేసి ప్రభుత్వాన్ని చీడపురుగుల బారినుండి కాపాడే భారం నీదేనని నాయకుల్ని యెన్నుకున్నారో .... ఆ నాయకుల పలుకుబడితోనే మేము బయటపడ్డాం. నీది ఉద్యోగ ధర్మం. మాది రాజకీయ ధర్మం.

“నీ ధర్మం ప్రకారం నీవు నడుచుకున్నావు. ఇప్పుడు మా ధర్మం యెలాంటిదో రుచి చూద్దువు” వికటంగా నవ్వాడు భుజంగరావు.

తమ నవ్వును జతకలిపారు థామస్, షేర్‌ఖాన్‌లు.

“ఏం చేస్తావు?” కోపంగా అడిగాడు పృథ్వీరాజ్.

“మా మొదటి ధర్మం ప్రకారం నీ విప్పుడు మాకు క్షమాపణలు చెప్పాలి.”

“అది జరగని పని.”

“ఏమండీ ప్లీజ్! .... వాళ్లకు ఎదురు తిరగకండి. జరిగిన దానికి ‘సారీ’ చెప్పుకుని ఈ పరిస్థితినుండి బయటపడదాం. సారీ చెప్పేయండి” రోదిస్తూ వేడుకుంది రాగిణి.

“స్టాపిట్ రాగిణీ! నాకు భార్యవై వుండి యిలాంటి పిరికి మాటలు మాట్లాడుతావా. నా ప్రాణం పోయినా

నాకు లెక్క కాదు. నేను మాత్రం దేశాన్ని దోచుకు తినే ఆ చీడపురుగులకు సారీ చెప్పను సలాం చేయను."

పృథ్వీరాజ్ మాటలు పూర్తికాకుండానే థామస్ చేయి గాలిలో పైకి లేచింది. పృథ్వీరాజ్ చెంపల్ని అటూ, ఇటూ బలంగా తాకింది.

రక్తమంతా ముఖంలోకి వచ్చిందా అన్నంత ఎర్రగా కందిపోయింది పృథ్వీరాజ్ ముఖం.

"రాస్కెల్! ఆయన చెంపమీద చేయి చేసుకుంటావ్రా?"....థామస్ వైపు కలకత్తా కాళిలా వెళ్ళింది రాగిణి.

మధ్యలోనే రాగిణి రెండు చేతులూ వెనక్కి విరిచి పట్టుకున్నాడు భుజంగరావు.

"అంత మంచి పని చేసిన నా మిత్రుడికి "థాంక్స్" చెప్పవలసిందిపోయి.... చేయి చేసుకుంటానికి వెళతావా? మర్యాదగా థాంక్స్ చెప్పేయమ్మా! .... మంచిదానివి కదూ!" రాగిణి ముందుకు వచ్చి వ్యంగ్యంగా అన్నాడు షేర్‌ఖాన్.

"మమ్మల్నెందుకిలా హింసిస్తారండీ. ప్లీజ్ వది లేయండి."

రాగిణి ప్రార్థన పూర్తికాకుండానే పృథ్వీరాజ్ పొట్టలో ఎడా, పెడా పొడిచాడు షేర్‌ఖాన్.

"మాట దాటేయకు అమ్మడూ! ముందు నా మిత్రుడికి థాంక్స్ చెప్పి. ఆ తర్వాత ఏదైనా మాట్లాడు" కరకుగా అన్నాడు షేర్‌ఖాన్.

"ఏమండీ మీ అందరికీ థ్యాంక్స్. మెని మెనీ థ్యాంక్స్. ఇక మమ్మల్ని వదిలేయండి. మీకు పుణ్యముంటుంది" యేడుస్తూనే వేడుకుంది రాగిణి.

"అదీ—నీవు మంచి అమ్మాయివి. నీ మొగుడే మా మాట వినటంలేదు. ఏరా! ఇప్పటికైనా సారీ చెప్తావా?" బుసలు కొట్టాడు భుజంగరావు.

"మీరెన్ని పద్ధతులు ప్రయోగించినా నాతో క్షమాపణలు మాత్రం చెప్పించుకోలేర్రా!" ఆవేశంతో వెల్లబికిన కోపంతో అరిచాడు పృథ్వీరాజ్.

"డియర్ ఫ్రెండ్స్! ఇప్పటికి మనం చూసిన వినోదం చాలు ఇక ఆనందించవలసినదంతా చేతలతో నే. ఇప్పుడు మనం చేయబోయే పనులు చూసిన తర్వాత ఏ పోలీసు ఉద్యోగైనా సరే మన నీడను చూస్తేనే భయపడాలి. అలా చేయాలి ఈ నూతన దంపతుల్ని" అన్నాడు భుజంగరావు.

"ఎలా చేద్దామంటావు?" సందేహం వెలిబుచ్చాడు షేర్‌ఖాన్.

"ముందు వీడి నరనరాలూ బాధతో గిలగిల్లాడేలా చేయాలి. వాడ్ని ముట్టుకోకుండానే సుమా!"

"అదెలా సాధ్యం?" మరలా అనుమానం వ్యక్తం చేశాడు షేర్‌ఖాన్.

ఓసారి గట్టిగా నవ్వాడు భుజంగరావు. ఆ తర్వాత నవ్వటం ఆపి—"చూడమ్మా! రాగిణీ....నీవో చక్కని చుక్కవు. మర్యాదగా నీవంటిమీద గుడ్డలన్నీ విప్పేసి నిలబడు. చక్కనమ్మ చక్కదనం తనివితీరా వీక్షించాలని మా అందరికీ యెంతో ఆరాటంగా వుంది—" వెకిలిగా నవ్వి, రాగిణిని వదిలిపెట్టాడు భుజంగరావు.

"నో....ఆ పని చేయను....చేయను...."వణికిపోతూ పరుగున వెళ్ళి పృథ్వీరాజ్‌ను చుట్టుకుపోయింది రాగిణి. ఏడవటానిక్కూడా ఆమె కళ్ళనుండి నీళ్ళు రావటం

లేదిప్పుడు.

"ఒరేయ్ డర్టీ బాస్టర్డ్స్! రాగిణి ఒంటిమీద చేయి పడిందా మీ అంతు చూస్తాను" పిచ్చిగా అరిచాడు పృధ్వీరాజ్.

"నీ ముఖం. ఎవరు ఎవరి అంతు తేల్చుతారో కొన్ని గంటల్లో నువ్వు, ఆ తర్వాత కొన్ని సెకన్లలో నీ ఆత్మ చూసుకోవాలి. ఏం రాగిణీ!—మా మాట వినవా? వినకపోతే చెప్పు. ఆ పనేదో మేము చేసుకుంటాం. ఎంత సేపు మమ్మల్నిలా వేధిస్తావ్?...." ఒడుగు ముందుకు వేశాడు భుజంగరావు.

పారిపోవాలని ముందుకురికింది రాగిణి. ప్రతీ తలుపు దగ్గరా కాపలా కుక్కల్లా నిలబడి వున్నారంతా—ఎలా తప్పించుకోవాలా అని ఆలోచిస్తున్నంతలో నే గిర్రున తిరిగి క్రిందపడింది రాగిణి. ఆమె చీరను దూరంగా విసిరేశాడు భుజంగరావు.

పైకి లేవబోతుంటే జాకెట్ సర్రున చించేశాడు ధామస్. మిగిలివున్న దుస్తులు తొలగించేందుకు ముందుకొచ్చాడు షేర్ ఖాన్.

పట్టరాని ఆవేశంతో ఊగిపోతున్నాడు పృధ్వీరాజ్. త్రాళ్ళు తెగగొట్టుకుని ఆ కిరాతకుల అంతు తేల్చాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తూ ఓడిపోతున్నాడు. చర్మం చిట్లి కారుతున్న రక్తంతో తడిసిన త్రాడు మరింత గట్టిగా బిగుసుకు పోతోంది.

చేతులు తెగి మండుతున్నా బాధకన్నా రాగిణికి జరుగుతున్న అన్యాయం తల్చుకుంటేనే తట్టుకోలేకపోతున్నాడు.

ఆ రాక్షసులు వివస్త్రగా నిలబెట్టి ఏడిపిస్తున్న

రాగిణిని చూడలేక యేడుస్తూ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

ముగ్గురూ ఇష్టమొచ్చినంత సేపు ఆడుకున్నారు రాగిణి సొగసులతో....

వళ్ళంతా గాట్లతో ...రక్తం చిమ్ముతున్న శరీరంతో పాకుతూవచ్చి పృధ్వీరాజ్ పాదాల్ని పట్టుకుంది రాగిణి.

"ఏమండీ! చూశారా — ప్రభుత్వాన్ని కాపాడే బాధ్యతగల ఉద్యోగి భార్యనైనందుకు మీరు నాకిచ్చిన బహుమతి."

"నన్ను క్షమించు రాగిణీ!....నీ శీలాన్ని రక్షించలేని అసమర్థుడైపోయాను. నా కళ్ళముందు నీ శీలం కరిగినప్పుడే నా ప్రాణం పోయింది రాగిణీ!....ఇది ప్రాణంలేని శరీరం. ఏం చెయ్యను" పృధ్వీరాజ్ మనసులోని ఆవేదన బయటకు రాలేదు.

"ఏరా! చూస్తూ నిలుచున్నారే. మీరూ ఆనందించండి. వెళ్ళండి" రంగా, సింగ్, బలరామ్‌లను చూసి గొల్పాడు భుజంగరావు.

కాట్ల కుక్కల్లా వచ్చి రాగిణిమీద పడ్డారు ముగ్గురూ.

"ఒరేయ్! నా భార్యను హింసించినట్లే మీ భార్యను మీ పిల్లల్ని హింసిస్తాను. మిమ్మల్నందర్నీ ప్రాణాలతో వదిలిపెట్టను" ఎర్రగా అగ్నికణాల్లా మెరుస్తున్న కళ్ళతో తట్టుకోలేనంత టెన్షన్‌తో అరుస్తున్నాడు పృధ్వీరాజ్.

అదేమీ విన్పించుకోకుండా రాగిణిపై జరుగుతోన్న అత్యాచారాన్ని చూస్తూ ఆనందిస్తున్నారు ముగ్గురూ.

రాగిణి నుండి గర్వంగా లేచారు రంగా, సింగ్, బలరామ్‌లు. కృతజ్ఞతగా ముగ్గురు యజమానులవైపు చూశారు.

"ఏరా! ఆనందం తీర్చుకున్నారుగా. మిగిలిన పని

కానివ్వండి. వెంటనే పని ముగించుకుని మనమిక్కడున్నుండి వెళ్ళిపోవాలి" ఆర్డర్ వేశాడు భుజంగరావు.

"ఓ.కే. సర్!" అన్నారు ఏక కంఠంతో.

ఇంకా హింసించటానికి ఏం మిగిలిందా అని ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు విప్పి చూశాడు పృథ్వీరాజ్.

కొన ఊపిరితోన్ను రాగిణి మెడచుట్టూ చేతులు బిగిస్తున్న రంగాను చూడగానే... వెళ్ళి వాడి తల పగల గొట్టాలన్నంత కోపమొచ్చింది పృథ్వీరాజ్ కు. తనని బంధించిన త్రాళ్ళు అరంగుళం కూడా కదల్నియలేక పోయాయి.

"ఒరేయ్! ఇంకా తీరలేదట్రా మీ కసి....రండిరా. నన్నుకూడా చంపేయండి. నా రాగిణి దగ్గరకే నన్నూ పంపేయండిరా!" పిచ్చిగా అరుస్తున్నాడు పృథ్వీరాజ్.

"వస్తున్నారు ఆగు నాయనా! .... కంగారు పడతావెందుకు? .... ఆఖరుసారిగా దేవుడ్ని ప్రార్థించుకో. భార్యా భర్తలిద్దరూ కలిసి నీల విశ్వంలో విహరిద్దురు. రేపు బంగ్లాలో ఈ ఘోరం చూసిన ఏ పోలీసాఫీసరూ ఇకముందు మాలాంటి స్మగ్లర్ల జోలికి రాకుండా జాగ్రత్త పడతాడు. మాక్కావలసిందంతే."

"ఒరేయ్! నన్ను చంపినా నా ఆత్మను చంపలేరు. నేను దయ్యంగా మారైనాసరే— మీ అందరి అంతూ తేల్చుతాను. నా భార్యను హింసించినట్లే మీ భార్యా పిల్లలనూ హింసించి మరీ మీ ప్రాణాలు తీస్తాను. దయ్యమై వస్తాను. మీ అంతు చూస్తాను" అరుస్తున్న పృథ్వీరాజ్ గుండెల్లోకి కస్సున దిగాయి సింగ్, బలరామ్ చేతుల్లోని కత్తులు.

మెరుస్తున్న కళ్ళతో రాగిణి మెడను వదిలిపెట్టి పైకి

లేచాడు రంగా.

సింగ్, బలరామ్‌ల కత్తి పోట్లకు పృథ్వీరాజ్ తల యెప్పుడో వాలిపోయింది.

ఒక్క క్షణం వాతావరణం నిశ్శబ్దంగా మారిపోయింది. ఆ నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుతూ గోడగడియారం "టంగ్ టంగ్ ...." మంటూ రెండుసార్లు మ్రోగింది.

సంతోషంగా వెక్కి తిరిగారంతా—

♦ ♦ ♦

కళ్లు తెరిచాడు భైరవస్వామి—

అతని కళ్ళిప్పుడు యెర్రగా అగ్నికణాల్లా మండుతున్నాయి.

నోరు తెరచి ఏదో చెప్పాలనుకున్నాడు థామస్.

చేయి పైకెత్తి వారించాడు భైరవస్వామి.

"మీరు వచ్చిన కారణం నాకు తెలుసు. లోక కళ్యాణార్థం నేనెన్నో మంచి పనులు చేయటానికి సంవత్సరాల తరబడి నేర్చుకున్న విద్యలు నావి. ఆ విద్యలను దుష్ట సంహారానికే తప్ప, మరెందుకూ వినియోగించలేను. మీ కాలం సమీపించింది. మీ మిత్రుడికి పట్టిన గతే మీక్కూడా. తప్పదు. తప్పించుకోలేరు. మిగిలివున్న కాలంలో దైవాన్ని తల్చుకోండి. వెళ్ళండి" తీక్షణంగా చూస్తూ చెప్పాడు భైరవస్వామి.

అతని కళ్ళలోని ఎర్రదనాన్ని చూడలేక నిరుత్సాహంగా వెనుదిరిగారు థామస్, షేర్‌ఖాన్‌లు.

"ఆగండి" పిలిచాడు భైరవస్వామి.

టక్కున ఆగారు ఇద్దరూ.

"నా ఆహారం నేనే స్వయంగా సంపాదించుకుంటాను. ఈ పళ్లూ, ప్రసాదాలు, పట్టుకుపోండి" గంభీ

రంగా అన్నాడు.

మారు చెప్పకుండా పళ్ళూ, ఫలహారాలు తీసుకుని వెళ్ళిపోయారిద్దరూ.

14

ఆలోచిస్తూ ఒంటరిగా కూర్చున్నాడు థామస్ —

అతని మెదడు పనిచేయటం మానేసింది. మృత్యువు యే వైపునుండి కబళించుకొస్తుందోనన్న దిగులుతో ఉదయం నుండీ ఏమీ తినలేదు.

స్నేహితుడు చనిపోయినందుకు బాధతో అలా అయిపోయారనుకున్న స్టువర్టు, ఎలీజాలు తండ్రిని హుషారు పర్చాలని ఆ బాధ మర్చిపోయేలా చేయాలని ఎంతగానో ప్రయత్నించారు. తండ్రిలో మార్పు రాలేదు.

సినిమాకు వెళదాం రమ్మని బ్రతిమాలారు.

మీరిద్దరూ వెళ్ళండని, తప్పుకున్నాడు థామస్.

అన్నా చెల్లెళ్ళిద్దరూ కలిసి సెకండ్ షోకి వెళ్ళిపోయారు.

అప్పట్నుండీ సిగరెట్లు కాలుస్తూ .... మృత్యువు గురించి ఆలోచిస్తూ....చిన్న చప్పుడైతే ఉలిక్కిపడుతూ భయపడుతున్నాడు థామస్.

ఇంటి ముందు ఆటో ఆగిన చప్పుడు విని కిటికీనుండి బయటకు చూశాడు థామస్.

రాము గేటు తీయగా....నవ్వుకుంటూ కబుర్లు చెప్పుకొంటున్న ఎలీజా, స్టువర్టులు కనిపించారు.

లోపలి కొచ్చిన తర్వాత 'గుడ్ నైట్' చెప్పుకుని ఎవరి గదిలోకి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

తన గదిలోకి ఎవరూ రారన్న నిర్భయంతో ఎలీజా మాక్సీ ఊడదీసి....నైట్ గౌన్ వేసుకోవటానికి అది

వున్న వైపుకు నడవబోయింది.

ఎదురుగా నిలబడి గుటకలు మ్రింగుతూ కనబడ్డ రాముని చూడగానే అదిరిపడింది.

గభాలున క్రింద పడేసిన మాక్సీని వంటికి అడ్డుగా పెట్టుకుంది.

"ఇడియట్! ఎంత ధైర్యంరా నీకు? .... ఇంకో క్షణం ఇక్కడున్నావంటే చంపేస్తాను. గెటవుట్!" పిచ్చిగా అరిచింది. రాము ముఖం చూడాలంటే చచ్చేంత సిగ్గనిపించింది ఎలీజాకు.

ఆమె మాటలు పట్టించుకోనట్లే ముందుకు వచ్చి అడ్డు పెట్టుకున్న మాక్సీ లాగి .... దూరంగా విసిరేశాడు రాము.

లాగిపెట్టి రాము చెంపమీద పెఢేల్‌మని కొట్టింది ఎలీజా.

ఏమాత్రం బెదరలేదు రాము. రెండు చేతులతో ఎలీజాని చుట్టి పెదాలు తెగేలా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

స్రుసన మండాయి ఎలీజా పెదాలు. నాలుకకు రక్తం తగిలి ఉప్పగా అన్పించింది.

బలమంతా ఉపయోగించి రాము చేతుల్నుండి బయట పడి "డాడీ!" అని గట్టిగా అరుస్తూ తండ్రి గదివైపు పరుగులు తీసింది.

సిగరెట్ కాల్చుతూ దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తోన్న థామస్ ఉలిక్కిపడి పైకి లేచేంతలోనే .... నగ్నంగా, పెదాల నుండి కారుతోన్న రక్తంతో ఏడుస్తూ తన గదిలోకి వచ్చిన ఎలీజాను చూడగానే—ఓ సెకను ఆలోచన రాని వాడిలా అలాగే నిలబడిపోయాడు థామస్.

ఎలీజా వెనుకే పరుగులుతీస్తూ వచ్చాడు రాము.

ఏం జరగబోతుందో గ్రహించిన థామస్ ముఖం

ఒక్కసారిగా యెరుపెక్కింది. "బాస్టర్డ్!" అంటూ కోపంగా రాము వైపు నడిచాడు.

రాము బలంగా చేయి విసరటంతో గింగిరాలు తిరుగుతూ వచ్చి కుర్చీ ముందు పడ్డాడు. తల కుర్చీకి గట్టిగా గుద్దుకోవటంతో తలంతా దిమ్మెక్కిపోయింది. కదలాలనుకునీ కదల్లేక పోతున్నాడు.

ఎలీజావైపు కోరగా నవ్వుతూ చూశాడు రాము.

"ప్లీజ్ రామూ! నన్నేం చేయకు. నీకు పుణ్యముంటుంది" బ్రతిమాలుకుంటూ ప్రక్క ప్రక్కకు జరుగుతోంది. ఇంకొక్క అడుగు నడిస్తేగానీ ఏపిల్స్ పెట్టి వున్న ప్లేట్ లోని నైఫ్ తన చేతికి అందదు.

ఎలీజా మనసులో విషయాన్ని గ్రహించినట్లుగా ఒక్కసారిగా యెగిరి ఎలీజామీద పడ్డాడు రాము. అప్పటికే ఎలీజా చేయి పళ్ళానికి తగిలి అది క్రిందపడి పోయింది. ఏపిల్స్ తలో మూలకూ దొర్లుకుంటూ వెళ్ళి పోయాయి. క్రిందపడిన నైఫ్ ట్యూబ్ లైట్ కాంతికి తళతళా మెరుస్తోంది.

తనని కాపాడుకోవాలని వ్యర్థప్రయత్నం చేస్తోంది. గట్టిగా అన్న స్టువర్టుని పిలిచింది ఎలీజా.

కదల్లేకుండా నిలబడి వున్న థామస్ ఏడుస్తూ అరుస్తున్నాడు—"ఒరేయ్ స్టువర్టు! త్వరగా రారా!....నీ చెల్లెలి జీవితం నాశనం అయిపోతోందిరా!" అని.

స్టీరియో నుండి వస్తోన్న మ్యూజిక్ కు అనుగుణంగా అడుగులేస్తోన్న స్టువర్టు తండ్రి, చెల్లెళ్ళ అరుపులు విని, గబగబా వచ్చాడు.

తన చెల్లెలి మానం దోచుకోబోతున్న రాముని చూస్తూనే ఉగ్రరూపంతో వెళ్ళి రాముని ఈడ్చి తన్నాడు.

ఓ పట్టీ కొట్టి క్రింద పడ్డాడు రాము. చేతికి చాకు తగిలింది. దాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని విసురుగా స్టువర్టు ముందుకొచ్చాడు రాము.

రాము చేతిలో చాకు చూసి అదిరిపడ్డాడు స్టువర్టు. భయంగా అడుగు వెనక్కి వేయబోతున్నంతలోనే.. రాము చేతిలోని చాకు స్టువర్టు శరీరంలో లెక్కలేనన్ని సార్లు దిగింది.

బాధగా మూల్గుతూ ప్రాణాలు వదిలేశాడు స్టువర్టు.

ఎదురుగా జరిగిన దృశ్యం చూసి గజగజా వణికిపోయింది ఎలీజా. షాక్‌తో తెల్లబోయి అలాగే నిలుచుండి పోయాడు థామస్.

వణికిపోతున్న ఎలీజాని వెనవేసుకున్నాడు రాము.

"ఒరేయ్ రామూ! దాన్నేం చేయకురా. ఇప్పటి వరకూ చేసిన రాక్షసకృత్యం చాలు. దాన్ని వదిలేయరా!" ప్రాధేయపడుతూ విలపించసాగాడు థామస్.

"వినడు థామస్. వినడు. అతనిప్పుడు నీ పనివాడైన రాము కాదు. నా భర్త ఆత్మ ఆవహించిన రాము" తన ప్రక్కనే వినబడ్డ మాటలకు త్రుళ్ళిపడ్డాడు థామస్.

తల త్రిప్పిచూసి ఒక్కసారిగా వణికిపోయాడు.

అదే భయంకరాకృతిలో వున్న రాగిణి ....వికృతంగా నవ్వులోంది.

ఆ నవ్వు బ్లేడుతో గుండెల్ని మెత్తగా కోస్తు న్నట్లుగా విలవిల్లాడాడు థామస్.

"రాగిణీ! ....నీకు పుణ్యముంటుంది. అదెంత బాధపడు తుందో చూడు. అది చాలా చిన్నది. వదిలిపెట్టమని చెప్పు ప్లీజ్!" ఏడుస్తూ వేడుకున్నాడు.

"ప్చ్! ...ఎంత బాధపడుతున్నావు థామస్?....నీ

కూతురుకన్నా చిన్న వయసు వాళ్ళని నీ జీవితంలో యెంతమందిని నలిపి పారేశావో గుర్తు తెచ్చుకో. ఆ కూతుళ్ళ తల్లి దండ్రులు గుండెపగిలేలా ఎలా యేడ్చారో, వాళ్ళ బాధ ఎలాంటిదో నువ్వూ అనుభవించవూ?....నీకు లాంగని ఆడపిల్లల్ని బలవంతంగా అనుభవించటంలో ఎంతో థ్రిల్ ఫీలవుతూ ఆనందపడతావుగా. ఇప్పుడు ఆనందపడక అలా యేడుస్తూ కూర్చుంటావెందుకు?" ఎగతాళి చేసింది రాగిణి.

సమాధానం చెప్పకుండా కళ్ళు మూసుకుని యేడుస్తూండిపోయాడు థామస్.

"కళ్ళు తెరవు థామస్. ఇప్పుడు మరో సన్నివేశం చూడు. కోరిక తీర్చుకున్న రాము—నీ కూతుర్ని యేం చేస్తాడో చూడు."

భయంగా కళ్ళు తెరిచాడు థామస్.

ఎలీజా మెడ చుట్టూ చేతులు బిగిస్తూ కన్పించాడు రాము.

"రాగిణీ! దానికి చేసిన అన్యాయం చాలు. దాన్ని అలాగైనా వదిలేయ్. దాన్ని చంపొద్దని చెప్పు" శోకిస్తూ బ్రతిమాలుతున్నాడు థామస్!

"నాశనం చేసిన ఆడపిల్లలను ప్రాణాలతో వుంచటం నీ డిక్షనరీలో నే లేదు కదా! నీ పద్ధతులే మిమ్మల్నీ పాటించనీయి థామస్" గరగరా నవ్వింది రాగిణి.

నిర్జీవి అయిన ఎలీజానుండి పైకిలేచాడు రాము.

ఓ క్షణం తర్వాత తల విదిలిస్తూ చూశాడు.

ఎదురుగా నగ్నంగా పడివున్న ఎలీజా, ఓ ప్రక్కన రక్తం మడుగులో శవమైవున్న స్టువర్టు. మరో ప్రక్క కూర్చుని రోదిస్తున్న యజమాని థామస్.

తన అవతారం చూసుకుని మరింత ఆశ్చర్యపోయాడు రాము. ఆ ఆశ్చర్యంలో వుండగా నే.... క్రింద వున్న కత్తి గాలిలో పైకి లేచింది. బలంగా రాము గుండెలో దిగింది. అచేతనంగా నేల వాలిపోయాడు రాము.

తన కళ్ళెదుటే కూతురూ, కొడుకూ, రాము ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవటం చూసి థామస్ గుండె పొండిబారి నట్లయింది.

"తీరిపోయిందా మీ కసి?" ఆవేశంగా అరిచాడు థామస్ గాల్లోకి చూస్తూ.

"అప్పుడే ఎలా అయిపోయిందనుకున్నావు థామస్. ఎవరొస్తున్నారో చూడు" అంది రాగిణి థామస్ కంఠం చుట్టూ చేతులు బిగిస్తూ.

భయంకరాకృతితో ఒళ్ళంతా రక్తం కారుతూ తళతళలాడే నైఫ్‌తో వస్తోన్నాడు పృధ్వీరాజ్.

భయంతో గజగజలాడుతున్నంతలో నే పృధ్వీరాజ్ చేతిలోని నైఫ్ బలంగా దిగింది థామస్ పొట్టలో.

థామస్ మెడచుట్టూ వున్న రాగిణి చేతులు కొంచెం, కొంచెం బిగుసుకుంటుంటే .... పృధ్వీరాజ్ చేతిలోని నైఫ్ పదేపదే అతని శరీరంలోని మాంసాన్ని రుచిమాసి వస్తోంది.

"టంగ్ ....టంగ్ ...."

గడియారం రెండు గంటలు కొట్టింది.

థామస్ జీవితం అంతమైంది.

15

జరుగుతోన్న దారుణ హత్యలకు పట్టణ ప్రజలు విపరీతంగా భయపడి పోతున్నారు.

పోలీసులకు ఈ మిస్టరీ అర్థం గాకుండా వుంది. చేతి

వ్రేళ్ల ముద్రలన్నీ ఇంట్లో మనుషులవే. కానీ—ఒక్క క్లూ మిగలకుండా అందరూ ఛస్తున్నారు. ఇదెలా సాధ్య పడుతుందో అర్థంగాక అయోమయంలో పడిపోతున్నారు. పై అధికారులనుండి వస్తోన్న తిట్ల వర్షం, ఓ ప్రక్క ప్రజలు, మరో ప్రక్క పత్రికలు వాళ్ళని ఏకి వదిలి పెడుతున్నారు. పోలీసాఫీసర్ల బుర్రలు పనిచేయలేక వేడెక్కిపోతున్నాయి.

రెండో స్నేహితుడ్నికూడా దయ్యాలు దారుణంగా చంపాయని తెలుసుకున్న షేర్ ఖాన్ పిచ్చిపట్టినవాడిలా డబ్బంతా సూట్ కేస్ లో సర్దేసుకున్నాడు.

తండ్రి ఎందుకంత హడావుడి పడుతున్నాడో అర్థం కాలేదు నజీమాకు. సూట్ కేస్ పట్టుకుని, నజీమాను లాక్కు వెళుతున్నట్లే కారులో కూర్చోపెట్టాడు షేర్ ఖాన్.

తండ్రి కంగారేమిటో, తనని ఎక్కడకు తీసుకెళుతున్నాడో గ్రహించలేకపోతోంది నజీమా.

నజీమా ఏమడిగినా సమాధానం చెప్పకుండా ఇంటికి తాళంవేసి స్టీరింగ్ ముందు కూర్చుని, కారు వేగంగా పోనిచ్చాడు షేర్ ఖాన్.

అతని ఆలోచన ఒక్కటే—

ఈ దయ్యాలకు దూరంగా పారిపోవాలి. అవి రాలేనంత దూరంగా పారిపోవాలి. అంతే....

కారుని వేగంగా ముందుకు పరుగులు తీయిస్తున్నాడు.

సిటీ లిమిట్స్ దాటింది కారు.

ఉన్నట్టుండి షేర్ ఖాన్ శరీరం ఒక్కసారిగా జలదరించినట్లైంది. రైట్ హ్యాండ్ సైడ్ కు టర్నింగ్ చేయాలనుకున్న షేర్ ఖాన్ ఇప్పుడు గతుకుల రోడ్డుగా వున్న

లెఫ్ట్‌హ్యాండ్ సైడ్‌కు పోనిచ్చాడు.

చుట్టూ పెద్ద పెద్ద కొండలతో గతుకులుగా వున్న, అసలు మార్గమే లేనట్లున్న దారిలో.... గాలిలో తేలుతున్నట్లుగా పోతోంది కారు.

ఈ కొండల్లోకి ఎందుకు పోనిస్తున్నాడా తండ్రి అని మరింతగా ఆశ్చర్యపోయింది నజీమా.

“ఢాం” అన్న శబ్దంతో కొండంతా మారుమ్రోగింది.

పెద్ద కుదుపుతో కారాగిపోయింది.

తల విదిలిస్తూ చూశాడు షేర్‌ఖాన్. అసలు కారు ఆ ప్రదేశానికి ఎలా వచ్చిందో అర్థంకాలేదు.

ఓ పెద్ద బండ ప్రక్కన నీడలో మందు పార్టీ చేసుకుంటున్న పదిమంది కిరాయి రౌడీలు “ఢాం” అన్న శబ్దానికి ఉలిక్కిపడి బండరాళ్ళ ప్రక్కకు తప్పుకున్నారు.

పోలీసులెవరైనా వచ్చారేమోనని భయపడి, బండరాళ్ళ ప్రక్కనుండి తల బయటకు పెట్టి క్రిందకు చూశారు.

మెరుపు తీగలాంటి నజీమా డోర్ తెరచుకు దిగటం చూసి అందరూ తెగ ఉత్సాహపడిపోయారు.

“ఒరేయ్! పార్టీలోకి పిట్ట కూడా వుంటే భలే పసందుగా వుంటుందిరా!” అన్నాడు వాళ్ళలో ఒకడు.

అంతే—అందరూ గబగబా నజీమావైపు పరుగులెత్తారు.

‘కారు ఇటు తీసుకురావటం దయ్యం పనేనా’ అని భయపడుతూ ఆలోచిస్తోన్న షేర్‌ఖాన్—“డాడీ!” అంటూ అరచిన నజీమావైపు చూశాడు.

పదిమంది గుండగులు నజీమాను బండరాళ్ళవైపు లాక్కువెళ్ళటం చూసి, ఉద్రేకంతో అరుస్తూ వెళ్ళి

వాళ్ళమీద పడ్డాడు.

రౌడీలందరూ కలసి ఇష్టమొచ్చినట్లు తన్ని....తన్ని.. వదిలారు షేర్ ఖాన్ని.

విరిగిపోయిన కీళ్ళతో లేవలేక, బాధతో అవస్థపడు తోన్న షేర్ ఖాన్ని చూసి పగలబడి నవ్వారు అంతా.

ఆ తర్వాత—ఏడుస్తూ చిందులేస్తున్న నజీమా వంటి మీద దుస్తులు ఒక్కొక్కటే వలిచేస్తున్న ఆ రౌడీలను వద్దని వారించలేక, వాళ్ళందరి ముందూ నగ్నంగా నిలబడి ఏడుస్తున్న కూతుర్ని చూడలేక కళ్ళు మూసుకున్నాడు షేర్ ఖాన్.

ఆ కళ్ళనుండి టపటపమంటూ రాలిపడ్డాయి కన్నీటి బొట్లు.

"ఛీ!....ఏడుస్తున్నావేమిటి షేర్ ఖాన్?" ఎగతాళి చేస్తూ పలికింది రాగిణి కంఠం.

చూస్తే గుండె ఆగిపోతుందేమోనన్న భయంతో కళ్ళు తెరవలేదు షేర్ ఖాన్.

"నేను కనపడను. కళ్ళు తెరువు షేర్ ఖాన్! పదిమంది కలిసి ఓ ఆడదాన్ని అనుభవిస్తుంటే చూసి ఆనందించటం నీ హాబీకదా! మరెందుకు చూడవు?....నీ కూతురనా....?

'రేప్' అనేది ఎంత దారుణమో, ఆడదానివై వుండి నిన్ను పదిమంది కలిసి అనుభవిస్తుంటే తెలిసేది నీకు. పోనీయ్‌లే!....నీ రక్తం పంచుకు పుట్టిందేగా—ఇప్పుడు తనకన్నా నీకే ఎక్కువ బాధ. అవునా!"

"ప్లీజ్ రాగిణీ....దాన్ని ఆ దుండగుల బారినుండి కాపాడు అని చెప్పను. దాని ప్రాణం తీసేయ్. గంటల తరబడి అది ఆ హింసకు గురికాబడి చచ్చేకన్నా, ఒక్క

క్షణంలో దాని ప్రాణం పోయే మార్గం చూడు" కళ్ళు తెరవకుండానే రోదిస్తూ వేడుకున్నాడు షేర్ ఖాన్.

"అబ్బో!....ఫర్వాలేదే. నీలో ఇంతటి మానవత్వం ఎలా వచ్చింది షేర్ ఖాన్? 'ఆరోజు' నన్ను మీరంతా కలసి ఇలాగే హింసిస్తూ ఆనందించిన రోజు ఈ వివేకం ఎక్కడ నిద్రపోయింది?....అయినా నేనూ ఆడదాన్నే. ఆ నరకం ఎలాంటిదో చవిచూసిన దాన్ని. నీవు కోరినట్లే చేస్తాను."

"థ్యాంక్స్ రాగిణీ... థ్యాంక్స్. మెనీ.... మెనీ.... థ్యాంక్స్."

"చూశావా! నీ కూతురు ప్రాణం తీసికూడా నీతో థాంక్స్ ఎలా చెప్పించుకున్నానో" వికృతంగా నవ్వింది రాగిణి.

"ఒర్ యీ! పిట్ట సచ్చిందిరా" బాధగా అరిచాడెవడో.

"పదిమందీ ఒక్కసారే మీదపడితే పాపక బతుకుద్దేట్రా?" విసుగ్గా అన్నాడు మరొకడు.

"ఇక ఇక్కడుండొద్దురా, పోదాం. పదండెహె" మరొకడి కంగారు.

"కళ్ళు విప్పి చూడు షేర్ ఖాన్! మరో దృశ్యం కనపడుతుంది. వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోతారులే....నీ ప్రాణం తీసి. ఆఖరుసారిగా ఈ విశాలమైన రంగుల ప్రపంచాన్ని తనివితీరా చూడు" రాగిణి మాటలకు అదిరిపడి కళ్ళు తెరిచాడు.

ఎదురుగా నేలమీద వళ్ళంతా గాట్లతో, రక్తం ఓడుతోన్న శరీరంతో ప్రాణంలేకుండా పడివున్న నజీమా శవం.

గుంపుగా నిలబడి వాళ్ళలో వాళ్ళే ఏవో గుసగుసలు చెప్పుకుంటున్న దుండగులూ కనిపించారు.

"మనం వెళ్ళిపోతే ఈ దెళ్ళి పోలీసులకు చెప్పి మన్ని పట్టించదూ!"

"అయితే ఈడ్ని కూడా యేసేద్దాం" గరగరమంది ఒకడి కంఠం.

"అదే మంచిది. ఏసేయ్‌రా!" వాడ్ని ప్రోత్సహించాయి మిగిలిన కంఠాలు.

ప్రక్కన వున్న పెద్ద బండరాయి రెండు చేతులతో పైకెత్తి క్రింద కూర్చుని మూల్గుతూ చూస్తోన్న షేర్ ఖాన్ వైపు నడిచాడు ఆ దుండగుడు.

రక్తం కారుతోన్న శరీరంతో ఓ కన్ను ట్రెగి నరంతో బయటకు వ్రేలాడుతూ, పొట్టలోనుండి ప్రేగులు బయటకొచ్చి అతి భయంకరంగా వున్న పృధ్వీరాజ్ .... రెండు చేతులతో బండరాయి ఎత్తి తనవైపు రావటం చూసి షేర్ ఖాన్ గుండెలు భయంతో గుభిల్లుమన్నాయి.

ఆ ఆకృతిని చూడలేక గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

బండరాయి షేర్ ఖాన్ బుర్రమీద 'టపేల్'మని పడింది.

మూసిన కళ్ళు మరి తెరవలేదు షేర్ ఖాన్—

* * *

తమని దారుణంగా హింసించి చంపిన, దేశానికి చీడ పురుగుల్లాంటి వ్యక్తులయిన భుజంగరావు, థామస్, షేర్ ఖాన్‌లను చంపి తమ ప్రతీకారం తీర్చుకున్న పృధ్వీరాజ్, రాగిణిల ఆత్మలు శాంతించి పంచభూతాల్లో కలిసిపోయాయి.

—:అయిపోయింది:—